73STE JAARGANG No. 9642 VRIJDAG 12 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

EISENHOWER'S PERSCONFERENTIE

Voert AMERIKA aarzelende politiek in kanaalkwestie?

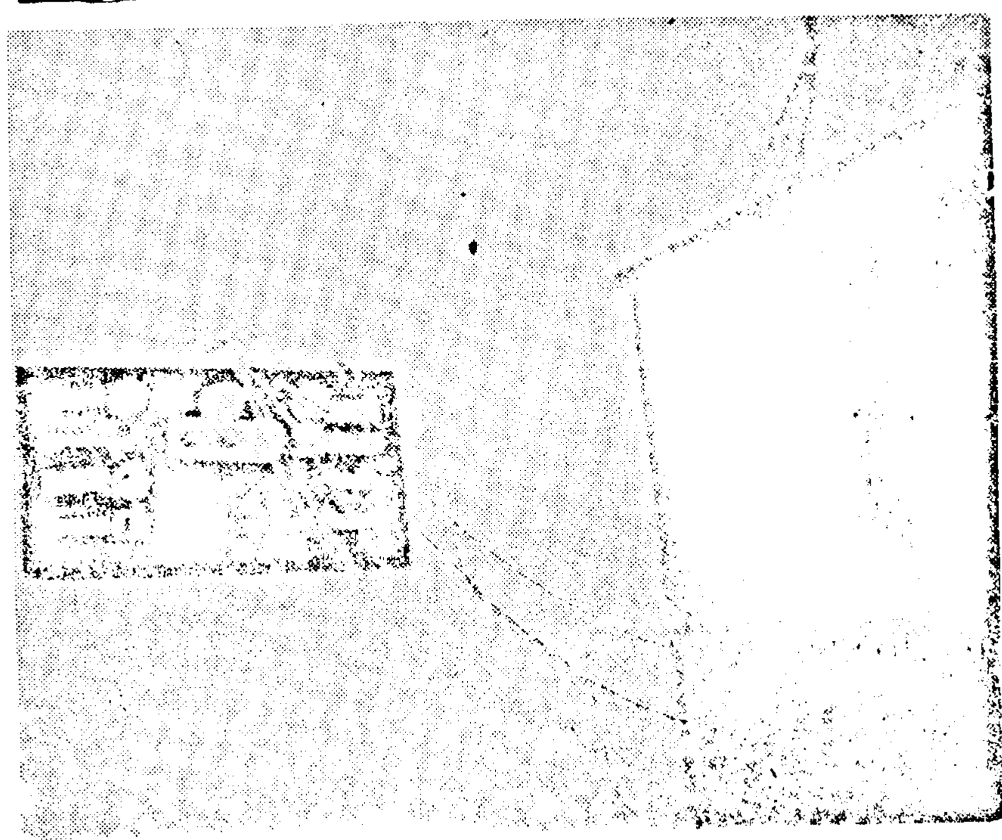
Zwak „nee" van Eisenhower

Washington. — Eisenhower zei donderdag op zijn persconferentie, dat vrede in de Suezkanaalcrisis een vrede met rechtvaardigheid moet zijn, daar het anders geen vrede zou zijn. Op de vraag, of hij persoonlijk voor de Verenigde Naties zou verschijnen, als daardoor een oplossing voor het Suezprobleem zou worden verkregen, antwoordde Eisenhower, dat hij niets in de wereld zou nalaten om vrede met rechtvaardigheid te behouden.

Daardoor sprak Eisenhower het vertrouwen uit, dat elk misverstand tussen Engeland en de Verenigde Staten over de Suezkwestie spoedig zou worden weggenomen. Hem waren vragen gesteld over een toenemende anti-Amerikaanse gezindheid in Engeland en Frankrijk, welke zou voortvloeien uit het verwijt, dat Amerika een aarzelende politiek volgt ten aanzien van de kanaalcrisis. Eisenhower antwoordde, dat hij nog die morgen aan Dulles had gevraagd, of deze ooit een zinspeling in officiele Britse kringen had vernomen, dat Engeland ontevreden zou zijn over de Amerikaanse houding, of van gevoelen was, dat de Verenigde Staten een aarzelende politiek zouden volgen. Dulles noch hij had iets daarvan gehoord, aldus Eisenhower.

De Amerikaanse vriendschap met Engeland was volgens Eisenhower zeer belangrijk, niet alleen uit een oogpunt van gevoelsoverwegingen maar ook in officiele, politieke en economische zin; hetzelfde gold voor Frankrijk. Maar de Franse houding verschilde toch wel iets van die van Engeland. Eisenhower merkte op, dat de Fransen in een oorlog gewikkeld zijn in Noord-Afrika, en dat zij in meer spanning leven dan het Engelse volk. De gevoelens van vermeende anti-Amerikaanse gezindheid sproten voort uit misverstand, dat, naar hij hoopte, spoedig uit de weg zou worden geruimd.

Er wordt beweerd, vervolgde Eisenhower, dat de Amerikaanse politiek ten aanzien van de Suezkwestie niet duidelijk en vastberaden is, doch dit is onjuist. Vanaf de aanvang van de Suezcrisis waren de Verenigde Staten tewerk gegaan op basis van de beginselen, die door de 18 landen op de eerste Suezconferentie te Londen waren vastgelegd. Deze beginslen eerbiedigen de Egyptische soevereiniteit, bepleitten een doelmatige bedrijfsvoering van het Suezkanaal en stelden als eerste uitgangspunt vast, dat het kanaal niet voor een politiek doel van welk land ook bestuurd kon worden. Dit was de beginselverklaring, op grond waarvan Egypte weigerde te onderhandelen. De Verenigde Staten steunen deze beginselen, hoewel de details onderhevig zijn aan onderhandeling, aldus de president.

Alle electrische leidingen in de Kerk werden losgeslagen en zwaar beschadigd. Op de schakelkasten waren brandplekken zichtbaar.

Colombiaanse excursie naar Curacao

Willemstad. — De KLM lijndienstmachines, die a.s. zondag en maandag op Curaçao uit Kingston zullen arriveren, brengen resp. 20 en 25 dames leden van een vooraanstaande club uit Bogotá mee naar ons eiland. Deze troep dames maakt deel uit van een package-tour, die haar per RAS-machine uit Bogotá naar Miami voerde, na welk bezoek aan Amerika's playground de route per Vliegende Hollander van de KLM via Jamaica naar Curaçao leidde.

Deze club legt zich voornamelijk toe op het verfraaien van tinnen in Bogotá, in welk verband deze organisatie uiteraard veel interesse toont voor het natuurschoon in Florida, Jamaica en eveneens Curaçao, waar onder meer een bezoek zal worden gebracht aan de proeftuin op Cas Cora, een der interessante punten in een trip over ons eiland, georganiseerd door Taber Tours. Vanzelfsprekend zullen deze dames voldoende gelegenheid hebben om in de stad te winkelen alvorens zij met de RAS op woensdag 17 oktober per rechtstreekse vlucht naar Bogotá terugkeren.

Kritiek op processen in POSEN

Parijs. — Elwyn Jones, een Brits jurist en voormalig aanklager bij het proces te Neurenberg, die voor de Labour Party zitting heeft in het Britse Lagerhuis, heeft volgens het Poolse nieuwsagentschap PAP donderdag de gang van zaken bij het voorbereidend onderzoek voor de processen te Posen gekritiseerd.

Volgens Jones, die op uitnodiging van de Poolse regering het proces te Posen bijwoont, zou het rechtsgeding tegen de beklaagde Foltynowics bewezen hebben, dat bij het voor de Poolse militie geleide vooronderzoek de wet geschonden is. Het vooronderzoek moet van het begin af aan verricht worden door een ambtenaar van de rechtelijke macht, die onafhankelijk is van de uitvoerende macht — aldus Jones.

De Britse jurist legde deze verklaring af op een persconferentie te Posen. Volgens PAP legde Jones de nadruk „zowel op de waardigheid en de eerlijkheid van het Poolse gerechtshof als op de objektieve houding der verdediging".

Negentig doden bij gevechten in Tsoen Wan

Hong Kong. — Donderdagavond zijn 90 Chinezen gedood bij gevechten tussen nationalisten en communisten in Tsoen Wan, aan de rand van Hong Hong. Hierdoor is het aantal doden van de onlusten in Hong Kong in de afgelopen twee dagen gestegen tot 102.

Anders dan de slachtoffers daarvóór waren de 90 doden vanavond uitsluitend het gevolg van de strijd tussen de twee groepen Chinezen. De strijd ontbrandde kort na 10 uur 's avonds plaatselijke tijd, toen nationalisten de kantoren van twee communistisch-gezinde vakbonden in Tsoen Wan plunderden en het meubilair en de archieven in brand staken.

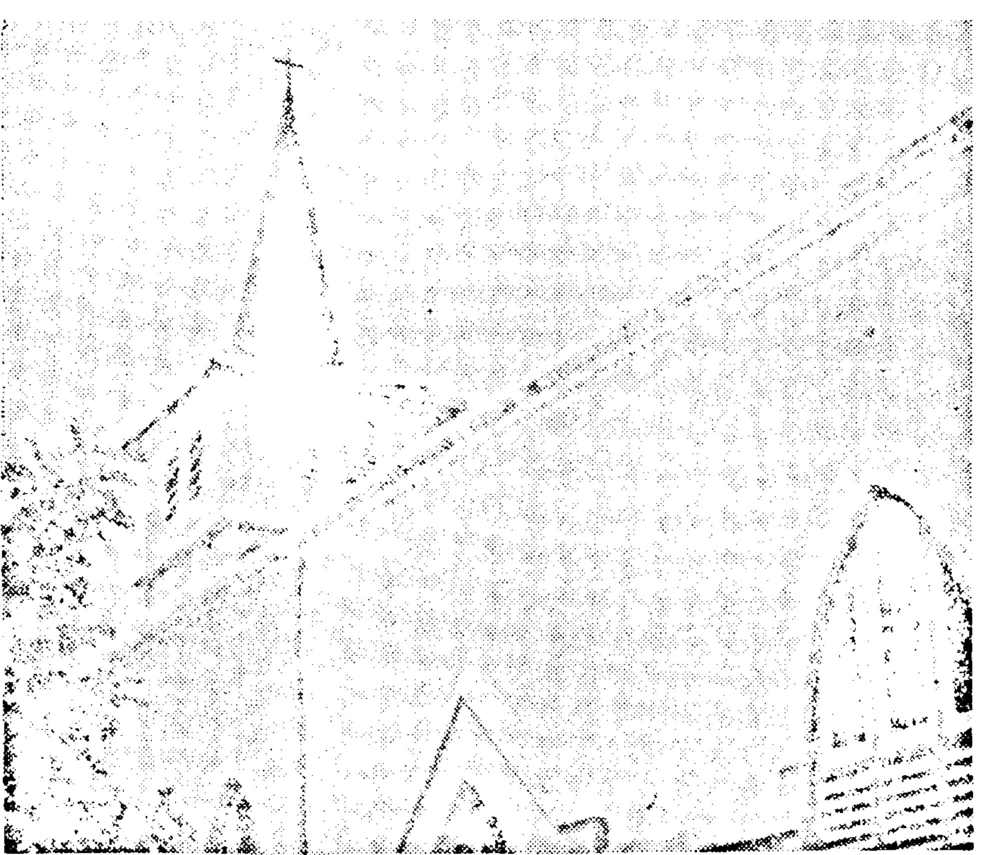
Later kwamen Britse militairen tussenbeide en bezetten het gebied.

De BLIKSEMINSLAG in parochiekerk van Montagne

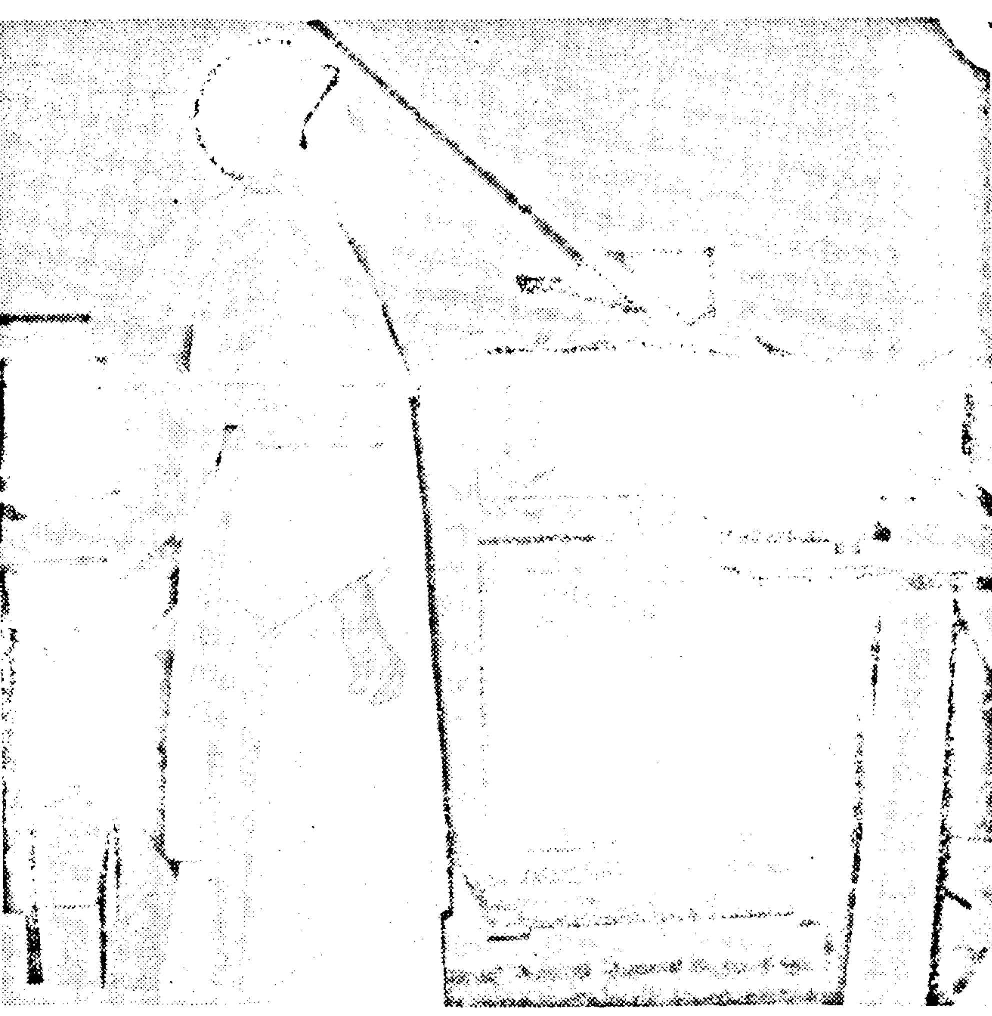
Montagne. — De blikseminslag in de Kerk van Montagne, had, naar thans blijkt, ernstiger gevolgen kunnen hebben, dan in feite het geval is geweest. Op de eerste plaats brak aanstonds na de inslag brand uit, waardoor de gehele Kerk met rook werd gevuld. Gelukkig heeft de op dat ogenblik overvloedig neervallende regen het vuur snel geblust, waardoor het Kerkgebouw voor algehele verwoesting werd gespaard.

Een andere gelukkige omstandigheid is, dat, hoewel zich op het ogenblik van de inslag behalve de pastoor nog een aantal mensen in de kerk bevond, niemand enig letsel bekwam.

Naar wij vernemen dekt verzekering (bij Fatum) de schade. De N.V. Bohama zorgde ervoor, dat nog gisteren voldoende pannen werden aangevoerd, om de ontstane opening in het dak te dichten.

Het torentje van de Kerk te Montagne, waarlangs de bliksem zich gisterochtend een weg door het dak baande.

Pastoor G. Lensen neemt, staande op het zangkoor, de schade op, die de de bliksem aan het dak van de Kerk aanrichtte.

Over een grote lengte werd het kerkdak door de bliksem verwoest. Pannen vielen versplinterend door de ontstane opening in het inwendige van de Kerk en de binnenbekleding werd geheel weggeslagen.

Het nieuwe Nederlandse kabinet

's-Gravenhage. — Het nieuwe Nederlandse kabinet zal als volgt zijn samengesteld:

minister-president en minister van algemene zaken dr Drees (P.v.d.A.);
vice-minister-president en minister van binnenlandse zaken, publiek-rechtelijke bedrijfsorganisatie en bezitsvorming mr Struycken (K.V.P.);
buitenlandse zaken mr Luns (K.V.P.);
justitie prof. dr Samkalden (P.v.d.A.);
onderwijs, kunsten en wetenschappen mr Cals (K.V.P.);
financiën Hofstra (P.v.d.A.);
oorlog en marine ir Staf (C.H.);
wederopbouw en volkshuisvesting ir Witte (K.V.P.);
verkeer en waterstaat mr J. Algera (A.R.);
economische zaken prof. mr Zijlstra (A.R.);
landbouw, visserij en voedselvoorziening dr Mansholt (P.v.d.A.);
sociale zaken en volksgezondheid Suurhoff (P.v.d.A.);
maatschappelijk werk mej. dr Klompé (K.V.P.).

Premier Drees heeft tijdens een persconferentie medegedeeld, dat mr Struycken vermoedelijk dinsdag naar de Antillen terugkeert om daar afscheid te nemen als gouverneur. Hij wordt dus nog niet aanstonds als minister benoemd. De portefeuille van binnenlandse zaken zal ad interim beheerd worden door minister Suurhoff. Die van overzeese Rijksdelen zal voorlopig ad interim worden waargenomen door ir Staf.

In antwoord op desbetreffende vragen verklaarde premier Drees, dat bij de formatie kwesties om Soestdijk geen rol hebben gespeeld.

★★★ Antillen-invasie in Nederland

Wij zijn eens aan het tellen gegaan hoeveel prominente Antilliaanse figuren er momenteel ambtshalve in Nederland verblijven. En wij kwamen tot een niet onaanzienlijk rijtje.

De Gouverneur buiten beschouwing gelaten, beginnen we dan maar met de ministers van Romondt en van der Meer, die tesamen een derde van het Antilliaanse kabinet uitmaken. Dan is er de heer Paap, Gezaghebber van de Bovenwinden, die zijn eilanden een tijdje de rug heeft toegekeerd. En Weis de Haseth, de burgervader van Bonaire, die met verlof is. En Percy Cohen Henriquez van de Technisch Economische Raad. En de heer Meuter, hoofd van de dienst van het kadaster.

En Gedeputeerde Morkos, en de heer R. D. Da Costa Gomez van de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding. Het kan er mee door, zouden wij willen zeggen.

Wij willen nu helemaal niet beweren, dat al deze mensen onnodig de reis naar Nederland gemaakt hebben om er op kosten van onze gemeenschap een kortere of langere tijd te verblijven. Doch men krijgt toch onwillekeurig wel eens de indruk, dat de Nederlandse Antillen, die onderdehand voldoende blijk hebben gegeven hun eigen zaken te willen behartigen, zich maar niet van de pre-Statuut-tijd kunnen los maken en zich voor allerlei belangrijke en minder belangrijke zaken tot Nederland blijven wenden, hoewel dit zelfs binnen de nieuw ontstane rijksgemeenschap — althans op deze wijze — niet eens nodig is.

Velen met ons hebben zich reeds herhaalde malen de vraag gesteld, of de Gevolmachtigde Minister te Den Haag niet een groot gedeelte van de bemoeienissen dezer reizende Antillianen op zich kan nemen. Het zou niet alleen een aanmerkelijke verlichting voor de Antilliaanse schatkist betekenen, doch er zouden ook veel minder energie en werkkracht verspild worden, welke thans aan de opbouw van een eerst kort geleden autonoom geworden samenleving worden onttrokken. Bovendien zou een zekere centralisatie de efficientie van de binnen het Rijksverband te verrichten arbeid op staatkundig, economisch en cultureel gebied zeker in hoge mate bevorderen.

Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken, dat aan de Gevolmachtigde minister en de practische taak, die voor hem is weggelegd, nog niet die betekenis is gegeven, als in de gegeven omstandigheden gewenst is en voor de hand ligt. Wij begrijpen goed, dat het geenszins volgens de bepalingen van het Statuut is, die betekenis te overschatten en het gehele verkeer met Nederland via het kantoor van de Gevolmachtigde minister te doen plaatsvinden. Doch enige nadere beschouwing van wat door het Haagse „Antillenhuis" zou kunnen worden behartigd en wat per se de overkomst van een Antilliaanse functionaris naar Nederland wettigt, lijkt ons toch wel geboden.

Gevolg van aktie van januari 1952

Dominicaner zielzorg voor de katholieken van Huissen

Wereldgeestelijken worden naar elders overgeplaatst

Amsterdam. — Binnenkort is, aldus bericht het A.N.P., de benoeming te verwachten vande Dominicaner pater L. J. A. van Kessel tot pastoor van de parochiekerk van Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming te Huissen. De zielzorg van deze parochie, tot nu toe toevertrouwd aan de wereldgeestelijken, zal zodra de benoeming afkomt, worden verricht door de paters Dominicanen. Er zullen binnenkort nog twee paters worden benoemd, die pastoor van Kessel zullen assisteren. De huidige pastoor van deze stadsparochie te Huissen, J. van Gendt en de beide kapelaans zullen naar elders worden overgeplaatst.

Een en ander is het gevolg van een actie die van januari 1952 af door het merendeel van de Huissense katholieken is gevoerd naar aanleiding van de beslissing welke 30 december 1951 door het aartsbisdom werd genomen om de openbare kapel van de paters Dominicanen voor de gelovigen te sluiten.

De sluiting van deze kapel heeft destijds nogal opzien gebaard. Vooral toen de katholieken in Huissen zich niet bij deze beslissing wensten neer te leggen en zelfs met geweld op 6 januari 1952 de kerkdeuren openbraken. De gemeenteraad van Huissen nam een tweetal moties aan waarin men zich uitsprak tegen de sluiting van de Dominicaner kapel. Vele honderden Huissense katholielieken stroomden de kapel binnen, toen onder leiding van het actie-comité de kerkdeuren werden opengebroken. Reeds tijdens de H. Mis van 's morgens half zes was de kapel gevuld. Hierna werd de kapel evenwel gesloten, om slotkapel voor het Huissense klooster van de paters Dominicanen te blijven.

Het actie-comité heeft zich daarna tot tweemaal toe tot het aartsbisdom gewend met het verzoek de kapel weer open te stellen. Men heeft evenwel steeds te horen gekregen, dat de uiteindelijke beslissing door Rome genomen zou worden, te meer daar ook de gemeenteraad van Huissen 'n beroep op Z.H. de Paus had gedaan. Wel ontving het comité toestemming, de actie legaal voort te zetten. De beide volgende jaren uitten de Huissenaren hun aanhankelijkheid jegens de Dominicanen door het houden van zgn. stille bedetochten rond de paterskapel. Deze tochten werden de beide laatste jaren op verzoek van de Dominicanen achterwege gelaten, omdat men van mening was dat het conflict alleen door rust tot een oplossing kon worden gebracht.

Een overeenkomst tussen de aartsbisschop van Utrecht, mgr. dr. B. J. Alfrink, en de provinciaal van de Dominicaner orde, pater P. B. Jansen, bekrachtigd door Rome, zal nu aan de wensen van het merendeel der Huissense katholieken tegemoet komen. Weliswaar is het niet waarschijnlijk dat de paterskapel weer geopend zal worden, maar de stadsparochie van Huissen zal in de naaste toekomst een Dominicaner parochie worden, terwijl de wereldgeestelijken zich uit deze parochie zullen terugtrekken.

Het kerkbestuur van de parochie van Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming heeft de Pauselijke Internuntius, mgr. Paolo Giobbe, verzocht te bewerkstelligen dat de wereld-geestelijken alsnog in de stadsparochie hun zielzorg blijven uitoefenen. Naar het A.N.P. uit kringen van het aartsbisdom verneemt, heeft dit verzoek, evenmin als een verzoekschrift van een aantal Huissenaren aan mgr. Alfrink, geen wijziging kunnen brengen in de inmiddels genomen beslissing de stadsparochie door de paters Dominicanen te laten besturen.

Waarschijnlijk vóór 15 oktober zullen de aartsbisschop van Utrecht en de provinciaal der Dominicaner orde in een gezamenlijke verklaring de nieuwe status bekend maken.

De te benoemen Dominicaner pastoor van Huissen, L. J. A. van Kessel, werd 2 juli 1909 te Alkmaar geboren. Hij studeerde aan het Dominicuscollege te Nijmegen en werd in september 1929 in het Dominicaner klooster te Huissen geprofest. 25 juli 1934 werd hij priester gewijd, en in 1936 benoemd tot kapelaan te Nijmegen. Daarna was hij nog kapelaan te Schiedam en pastoor van de Antonius-parochie te Utrecht. In juni 1953 werd hij gekozen tot prior van het Albertinum te Nijmegen. Hij assisteert momenteel in andere parochies in afwachting van zijn pastoorsbenoeming te Huissen.

Het aartsbisdom kon ons bovenstaand bericht niet bevestigen. Van de zijde van de paters Dominicanen wordt echter de genoemde beslissing van Rome niet ontkend, al achten zij de publikatie hiervan prematuur. De provinciaal van de paters Dominicanen heeft nog geen pater ter benoeming tot pastoor aan de aartsbisschop voorgedragen.

VENEZOLAANS 5 Y 6

Wat zal het miljonairsspel ons a.s. zondag brengen?

Voor het eerst sinds lange tijd hebben wij dan de vorige week meegemaakt, dat niemand alle zes winnende paarden had ingevuld op een van de 256.398 formulieren, welke werden ingeleverd. Het was dus de vorige week bijzonder moeilijk. Wij hopen echter, dat de favorieten ons as. zondag niet in de steek zullen laten. Als bijvoorbeeld in de derde race van de Cinco y Seis van as. zondag ATROPELLO verliest, dan kan men direkt aannemen, dat velen hierdoor uitgeschakeld zijn. Atropello in de „tercera valida" is een van de grote favorieten van de komende Cinco y Seis-races.

Eerst willen wij even de zesde en zevende race van de middag, de eerste twee, welke geldig zullen zijn voor de Cinco y Seis, onder de loupe nemen. Een van de favorieten van de eerste race is **PREDICANTE** van Llave Uno. Dit exemplaar heeft het in haar laatste race zeer goed gedaan, ofschoon het een handicap had van 57 kilos. Nu neemt het twee kilos minder en de afstand is ook 200 meters korter.

PHIZ is een van de andere favorieten, de afstand (1600) is zeer geschikt voor dit exemplaar, dat met 52 kilos en León Padilla als jockey zeer goede kansen heeft.

De „segunda valida" schijnt een van de moeilijkste races te zullen zijn van de middag. Wij zullen het proberen met Llave Cinco, Errante en Lake of Bala. Llave Cinco bestaat uit de paarden Colerina en Enriant. Colerina wordt bereden door jockey Carlos Cruz met slechts 48 kilos, terwijl Enriant door broer Juan Eduardo Cruz wordt bereden. Dit schijnt een formidabele Llave te zijn. Lake of Bala doet het elke zondag beter en schijnt as zondag veel kansen te hebben.

In de derde race van de Cineo y Seis gebruiken wij **ATROPELLO** als onze „linea" van deze week. Dit exemplaar wordt door iedereen aanbevolen en bereden door jockey Moreira; hebben wij veel vertrouwen geschonken in dit exemplaar, dat in Venezuela een zeer goede naam heeft. **LLAVE UNO** en **TONIC LILLY** is onze combinatie voor de „quarta valida". Tonic Lilly is dezer dagen in een zeer goede conditie en bereden door jockey Araya maakt het natuurlijk goede kansen.

Bereden door Raul Bustamante en met een zeer goede start-positie, moeten wij natuurlijk **CURBINATA** als een van onze favorieten nemen voor de vijde Cinco y Seis-race. Curbinata zullen wij echter versterken met Contrapelo of La Pinta.

URUMACO en **CAUPOLICAN** is onze combinatie voor de laatste race van de middag. Na een jaar te hebben gerust, heeft Urumaco een zeer goede „comeback" gehad. Met het oog op de laatste prestaties van Caupolican hebben wij dit exemplaar als een versterking aangewezen in geval het Urumaco slecht zou gaan.

Onze cuadros:

PHIZ LLAVE UNO TRES PELOS TALENTO	4
LLAVE CINCO ERRANTE LAKE OF BALA	3
ATROPELLO	1
LLAVE UNO TONIC LILLY	2
CONTRAPELO CURBINATA	2
URUMACO CAUPOLICAN	2
	96

TRES PELOS PHIZ	
TALENTO	3
LLAVE CINCO	
ERRANTE	2
ATROPELLO	1
TONIC LILLY LLAVE UNO	2
LA PINTA CURBINATA	2
URUMACO CAUPOLICAN	2
	48

PHIZ	
CHACABUCO	2
LLAVE CINCO	1
ATROPELLO	1
LLAVE UNO TONIC LILLY	2
LA PINTA CURBINATA	2
URUMACO DIDON	2
	16

Memorie van Antwoord Bestuurscollege

Tijdverlies bij instellen vrije zône Curaçao moet voorkomen worden

Eenvoudigè loodsen worden door eilandgebied gebouwd

Willemstad. — In de memorie van antwoord op de algemene beschouwingen over de Eilandsverordening tot het instellen, het beheer en de exploitatie van de vrije zône van Curaçao merkt het bestuurscollege o.m. op: Het verheug het Bestuurscollege dat Uw Raad het ontwerp-Eilandsverordening vrije zône algemeen toejuicht. Vanwege het belang voor de economische ontplooiïng van het eilandgebied alsook in verband met pogingen die elders worden ged / n to het scheppen van vrij zônes die slechts een minimum aan formaliteiten vor deren en vrijdom van douanerechten bieden, is ook het Bestuurscollege van oordeel dat onnodig tijdverlies bij de totstandkoming van de vrije zône moe worden voorkomen.

Vandaar ook dat het onderhavige ontwerp reeds op 18 april 1956 bij Uw raad is ingezonden, hoewel op dat tijdstip de Landsverordening nopens instelling van vrije zônes in de Nederlandse Antillen nog niet was vastgesteld. Het Bestuurscollege hoopte, ten einde zoveel mogelijk tijd te winnen, Uw Raad bereid te vinden de schriftelijke voorbehandeling reeds op te nemen vóórdat de Landsverordening zou zijn afgehandeld. De afdelingsvergadering van 28 mei j.l. oordeelde het evenwel meer doelmatig de behandeling uit te stellen tot na de vaststelling van de Landsverordening. Deze vaststelling geschiedde op 13 juni waarna op 20 juli het Landsbesluit houdende algemene maatregelen ter uitvoering van een aantal artikelen der landsverordening volgde.

Waar derhalve op het moment van indiening van de onderhavige verordening nog niet vast stond welke regelen ten aanzien van de vrije zône door het Land zouden worden uitgevaardigd, in het bijzonder niet welke eisen met betrekking tot het terrein van de vrije zône enz. zouden worden gesteld, is in artikel 1 van het ontwerp slechts een summiere aanduiding van het terrein gegeven en in het derde lid de juiste geografische begrenzing aan het Bestuurscollege overgelaten.

Nu een aantal leden er blijkbaar prijs op stelt het strikt formeel standpunt in te nemen, dat het eilandgebied geen vrije zône kan instellen zonder dat daarvoor de toestemming ingevolge de landsverordening vooraf is gegaan, moge het Bestuurscollege een wijziging van artikel 1 voorstellen, waarbij aan de geopperde bezwaren wordt tegemoet gekomen. De toestemming als bedoeld in artikel 1 van de landsverordening, is inmiddels aangevraagd voor het terrein dat is aangegeven op de voor de leden van Uw Raad ten Bestuurskantore ter inzage gelegde tekening. Zodra mogelijk zal het Bestuurscollege Uw Raad in kennis stellen van de inhoud van het landsbesluit, waarbij de toestemming wordt verleend.

Uitgaande van het standpunt dat toestemming van het land moet zijn verkregen alvorens de Raad een vrije zône kan instellen, is het niet mogelijk in artikel 1 de mogelijkheid open te laten tot instelling van meer dan één vrije zône. Inderdaad zal derhalve voor elke in te stellen vrije zône een eilandsverordening vereist zijn, hetgeen het Bestuurscollege overigens ook niet bezwaarlijk voorkomt.

Het Bestuurscollege acht, in tegenstelling met de opmerking terzake van een aantal leden, de procedure neergelegd in art. 1, leden 2 t/m 4, van de landsverordening op zichzelf niet inefficient. De bijzondere faciliteiten ten aanzien van douane-formaliteiten en douane-rechten vorderen nu eenmaal dat de toestemming voor de instelling van 'n vrije zône met de nodige waarborgen wordt omringd; het Bestuurscollege meent te mogen vertrouwen dat de landsregering in deze diligent genoeg zal zijn om onnodig tijdverlies te voorkomen.

Vanzelfsprekend dient het eilandsbestuur bij zijn beslissingen en handelingen in de eerste plaats de wettelijke regelen van hogere organen te eerbiedigen; het komt het Bestuurscollege dan ook overbodig voor uitdrukkelijk vast te leggen dat de bepalingen van artikel 4 en 5 van de landsverordening in acht genomen moeten worden. Uit de verklaring van geen bezwaar, bedoeld in het eerste lid van artikel 5 van de landsverordening, blijkt of aan de criteria van artikel 4 der landsverordening wordt voldaan, terwijl toelating door het eilandgebied zonder deze verklaring van geen bezwaar een onwettige daad zou zijn.

Met betrekking tot de toelating tot de vrije zône van alhier reeds gevestigde bedrijven moge worden opgemerkt, dat voor toelating uitsluitend de eisen gelden die in de verordeningen worden vermeld.

Natuurlijk zullen hier gevestigde bedrijven handelsactiviteiten, mits vallende onder artikel 4 van de landsverordening, via de vrije zône kunnen ontplooien. Overeenkomstig het eerste lid van artikel 4 van de landsverordening zijn zij evenwel verplicht een N.V. te stichten, die het bedrijf in de vrije zône uitoefent. De bedoeling van dit voorschrift is materiële en administratieve vermenging met niet-vrije-zône activiteiten, zoveel mogelijk te voorkomen.

Blijkens het verslag is in de afdelings-vergadering ampele discussie gevoerd omtrent de eigendomsoverdracht van onroerend goed van de vrije zône. Bij het ontwerpen der bepalingen welke op de uitgifte van gronden en gebouwen betrekking hebben, is er in de eerste plaats van uitgegaan dat in geen geval gronden van de vrije zône in eigendom uitgegeven moge worden. Waar in artikel 5 over eigendomsoverdracht — althans over een recht tot koop — wordt gesproken, namelijk in onderdeel, 4o heeft deze koop dan ook slechts betrekking op de opstal — en niet tevens op de achtergrond —, hetgeen onmiddellijk blijkt uit onderdeel d, 5o, waarin uitdrukkelijk wordt voorgeschreven dat ingeval van koop de tot de magazijn- en op industriehal(len) behorende grond in erfpacht wordt gegeven. Niettemin wordt in de Nota van wijzigingen een verduidelijking voorgesteld ten einde alle misverstand in deze te voorkomen.

Het Bestuurscollege zou evenwel de mogelijkheid tot eigendomsoverdracht van magazijn- en industrie hallen, — niet van gronden en van loodsen — willen handhaven. Het is bezwaarlijk — en het lijkt ook niet noodzakelijk — om een exacte omschrijving te geven van wat onder loods, magazijnhal en industriehal moet worden verstaan. De toelichting geeft op de pagina's 6 en 7 enige nadere aanduiding, in het bijzonder waar zij vermeldt, dat de bouw van magazijn- en industriehallen over het algemeen eerst zal geschieden na overleg en na aangegane overeenkomst zowel omtrent de bouw als omtrent de huur, zodat de mogelijkheid bestaat om reeds bij de bouw zèlf met de wensen van de gegadigde rekening te houden, voorzover deze althans passen binnen de eisen van „eenvoudige constructie" en „mogelijkheid tot aanwending voor velerlei doeleinden".

„Eenvoudige loodsen" daarentegen uitsluitend bestemd voor „eenvoudige opslag van goederen", worden door het eilandsgebied gebouwd zonder rekening te houden met bijzondere wensen van bepaalde gegadigden.

Een magazijnhal/industriehal zal als regel ten behoeve van één bepaalde onderneming, worden gebouwd. Loodsen worden in beginsel voor een groep van ondernemingen gebouwd, die elk een bepaald oppervlak van de loods (en) huren.

Na deze toelichting moge het duidelijk zijn, dat het mogelijk moet zijn, en dat zelfs gewenst is om een ten behoeve van één bepaalde onderneming gebouwd magazijn of gebouwde industriehal te verkopen aan de belanghebbende exploitant. Immers de bouw van deze inrichtingen door het eilandgebied ten behoeve van een bepaalde onderneming betekent een steunverlening aan de financiering van die onderneming die alleen als trekpleister wordt gebezigd, doch welke financiering zo mogelijk door het particulier bedrijf dient te worden overgenomen. Terecht wordt in het verslag door een lid gewezen op het bezwaar van grote kapitaals-investeringen ingeval eigendomsoverdracht niet toegelaten zou zijn.

Bepaalde ondernemingen zullen, naar gehoopt wordt, van de aanvang af zèlf het risico van de stichting van gebouwen willen nemen en daartoe grond van de vrije zône in erfpacht, nsluitende het recht van opstal, nemen.

Weliswaar kunnen ingeval van intrekking van de toelating, of overdacht aan een andere, niet tot de vrije zône toegelaten onderneming, moeilijkheden ontstaan voor de eigenaar der opstallen. De eisen van toelating alsmede die omtrent de vrije zône activiteiten zijn hem echter vooraf bekend, zodat hij daarmede bij zijn besluiten uiteraard rekening zal moeten houden.

Hoewel het Bestuurscollege ten aanzien van de vrije zône alle voortvarendheid wil betrachten, wordt het toch wel bezwaarlijk geacht reeds vóórdat de eilandsverordening is vastgesteld verzoeken om toelating te behandelen. Het delicaat probleem van al of niet toelating geven kan immers eerst worden opgelost, zodra de criteria waaraan moet worden getoetst kracht van wet hebben gekregen.

Tenslotte verdienen de in het verlag gemaakte opmerkingen omtrent zekerheidsstelling voor accijns-goederen en sigaretten nog de aandacht. Inderdaad zijn de bepalingen omtrent deze zekerheidsstelling tevens van toepassing op accijnsgoederen en sigaretten die via de vrije zône worden verhandeld.

Hoewel deze bepalingen enige beperking van de over het algemeen in de vrije zône verleende vrijheid geven, mag toch niet gezegd worden dat zij met de opzet van de vrije zône in strijd komen. De vrije zône kan nimmer volkomen vrij zijn. Zij geeft meer vrijheid dan normaliter bij in-uit- en doorvoer van goederen wordt verleend, doch stelt toch ook beperkingen waar deze beslist niet kunnen worden gemist.

Late bezoeker

Willemstad. — In het Zeemanshuis op Otrabanda werd te 04.30 uur een manspersoon aangetroffen, die als zeer verdacht voorkwam. Aan de politie verklaarde hij, dat hij heel erge dorst had en daarom zich toegang had verschaft om zijn dorst aan de koeler te lessen.

Oplichting en diefstal

Willemstad. — De koopman M.O., wonende te Berg Altena, beklaagde zich bij de politie over het feit, dat hij opgelicht en bestolen was door de man A.H. De oplichting en diefstal zijn over een lange periode gepleegd Er moet een bedrag van ruim ƒ 8000,—, aan geld en goederen gemoeid zijn. De verdachte A.H. bekende de feiten te hebben gepleegd en is voorlopig in verzekerde bewaring gesteld.

„Asiento" heeft nieuw Bestuur

Emmastad. — In verband met het uittreden uit het bestuur van een vijftal bestuursleden en de recente tussentijdse verkiezingen van nieuwe bestuursleden, zijn de bestuursfunkties van Societeit Asiento thans als volgt verdeeld:

Ir F. C. L. van Vugt, voorzitter, N.H.L. v.d. Harst, vice voorzitter, tevens commissaris personeel, A. C. H. Harteloh, secretaris, D. T. H. Bergacker, penningmeester, G. Broersma, commissaris gebouwen en inventaris, J. P. M. van Heeswijk, J. Herweijer, commissarissen ontspanning, Drs L. A. Petten commissaris binnendienst, G. E. A. Mooi, commissaris buitendienst, H. G. Mulder, commissaris Bioscoop, E. A. van grieken, J. de Boer II, C. L. H. Jonckheer, J. Robles, plaatsvervangende bestuursleden.

Consul-Generaal van Dominikaanse republiek verlaat de Antillen

Willemstad. —, Woensdag as. zal de Consul-Generaal van de Dominikaanse Republiek in de Nederlandse Antillen, de heer Andres Julio Espinal, naar Ciudad Trujillo vertrekken in verband met zijn benoeming tot lid van de Nationale Vergadering. Als plaatsvervangend vertegenwoordiger van de Dominikaanse Republiek zal optreden de heer Rafael Polanco.

C.P.I.M.-mutaties

Emmastad. — **Aangekomen van Nederland:** P. J. de Wijn, M. E. Huiorchtse, J. de Vries, J. Venema, G. A. Nadorp, J. H. van Wieringen, A. F. G. Pluygers, L. H. D. Nebbeling, H de Ronde, J. A. Andersson, R. Doorn, R. Mix, P. Alkema en H. J. Koopmans. **Van Suriname:** W. A. E. Vrede.

Vertrokken naar Nederland: K. W. Kemper, J. F. Kokshoorn, mej. M. A. Heeneman, F. P. Eijgenbergen, Aug de Vries, A. Vermeulen, J. Visser en F. H. van Dalen.

Naar Suriname: E. A. J. Weigle, C R. B. Breinburg, H. A. Pater en L. H. Kleiberg.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 3353

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg, ? tel. 43351
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
M. K. A. v. Kicken tel: 2136

GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Blok, tel: 4229
B. g. g. tel: 2400

WEEKENDWACHT SUFF.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. Janse kunnen worden opgebeld onder no 4511.
B. g. g. nad. inl, tel: 2400

C. S. M.

Rederij:
H Poot tel: 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 van de 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 G H van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:
16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel: 2498

Theather Asiento:
„Min of meer"

Beurs Caracas

Centro S. Bolivar 1a emisión	98,75
2a emisión	98,50
4a emisión	96,50
5a emisión	96
6a emisión	95,75
8a emisión	95
Banco Obrero céd. hip. 10 a.	94
Auto-Ven ord.	16
Auto-Ven pref.	87
Banco Venezuela	2.230
Barvensa acc. nuevas	15
Barvensa acc. viejas	16,25
Cauchos General ord.	300
Celanese ordinarias	8,75
Celanese preferidas	650
Cerveceria La Llanera	9
Cervecera Nacional	89,90
Electricidad Caracas acc.	166
Electricidad Caracas bonos B	100
Electricidad Caracas bonos C	99,50
Envases Venezolanos	185
Inmuebles Caracas	161
Inuvenca participaciones	112,50
Inversora 50% pag.	5,50
Inverdica	13,50
Luz Eléctrica Venezuela bonos	100
Perforación ordinarias	21
Perforación preferidas	70
Pinturas Covequin	105
Rovenca comunes nuevas	27
Rovenca comunes viejas	30
Rovenca preferidas nuevas	87
Rovenca preferidas viejas	89
Savoy Candy comunes nuevas	170
Savoy Candy preferidas	375
Servicios Hydrocarb 50% pag.	8,50
Teléfonos Venezuela 8%	101,50
Venepal 40% pag.	70
Venepal 60% pag.	79
Venezolana de Cemento	295
Central Venezuela	379
Financiadora comunes E. c/d	725

CUROM:

17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de groteren,
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.. tante Aukje vertelt
19.00 Zuidamerikaanse Hitparade
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Hersensgymnastiek.
21.25 Radio Nederland
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

17.00 Tea at five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 Sportnieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodiën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek met reclame
20.55 Hoorspel
21.15 Reclame
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE

17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....,
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Tropic Holiday
23.00 Closing.
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber

RADIO KELKBOOM

17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Quiz Prog. van FAB
20.45 Musica
21.15 Prot. Uitzending
21.30 SELCCIONES di siman.
22.00 Sluiting.

P.C.J.:

18.37 Nieuws
19.11 Westind. Jongeren in Ned.
19.20 Het schip van de week
19.45 Ned. ensembles
20.03 Buitenlands weekoverzicht
20.15 Het Metropole orkest
20.40 Wat de Pers er van zegt
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.50 Nieuws
20.54 Programma
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertentie Programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp.
18.15 Spaanse guitaar soli
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties en berichten
20.30 V & V
20.40 Muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

Rumoerige Basketball-wedstrijd

Willemstad. — Vanuit Club J.P.F. werd aan de politie verzocht assistentie te willen verlenen, aangezien een zekere G.R. iemand een klap in het gezicht zou hebben toegediend. De politie, die ter plaatse werd gedirigeerd, kon echter de „klappen-uitdeler" niet uitsmijten, om de een of andere reden. Hem werd echter gezegd zich tijdens het verdere verloop van de wedstrijden rustig te gedragen.

Krankzinnige ontvlucht uit het gesticht

Willemstad. — Gisteren moesten twee rechercheurs en twee leden van de Mobiele Brigade in aktie komen om een krankzinnige, die uit het gesticht ontsnapt was, te strikken. In de Jan Nassaulaan werd hij dan tenslotte omsingeld. Juist op dat moment passeerde een 26-jarige dame, die door de zwakzinnige gemolesteerd werd. Beiden kwamen in een heg te vallen. De zonen van Hermandad hadden veel moeite om hen te scheiden. In weerspannige toestand en doorweekt van de regen werd de vluchteling na stevig gebonden te zijn, naar het Rustoord overgebracht.

Taipeh. — De regering van nationalistisch China heeft besloten haar soldaten recht te geven op stukken land op het Chinese vasteland nadat het op de comunisten zal zijn veroverd, aldus is officieel te Taipeh meegedeeld.

Dienstboden raken slaags

Willemstad. — De vrouw L.M., dienstbode van beroep, deed aangifte van mishandeling contra een andere dienster, die haar op de Mahaaiweg met een mes een 2 cm. lange verwonding toebracht in de linkerbovenarm. De oorzaak is een kleine ruzie, die dan op deze wijze „beslecht" moest worden.

Nonchalante buschauffeur

Willemstad. — Een bestuurder van een A.B.C.-konvooi heeft door het niet voldoende trekken van zijn handrem een aanrijding gemaakt op de Roodeweg. Hij had de bus op de noordzijde van de rijbaan geplaatst, en even afwezig geweest. Toen hij weer ter plaatse verscheen, was de bus reeds doorgeschoten en reed tegen perceel 141 aan. De schade bedraagt ƒ 150,—.

Het onderwijs in Nederland

Goede vakopleiding: doel van leerlingenstelsel

VI

Dit stelsel voorziet in de mogelijkheid van vakopleiding in werkplaats, fabriek, winkel, kantoor en huishouding onder leiding van een patroon of patrones, aangevuld met theoretisch onderwijs in cursusverband. De schoolopleiding verdient de voorkeur. Opleiding langs de weg van het leerlingwezen is bestemd voor die gevallen en plaatsen, waar schoolopleiding niet te krijgen is. De oude methode van vakonderricht buiten de school, onder deskundige leiding in de practijk, kan niet ontbeerd worden en heeft getoond van groot nut te zijn voor hen, die om welke reden dan ook, niet of niet volledig een vakschool-opleiding kunnen genieten.

Wil het leerlingwezen in ruime kring nut stichten, dan is een minutieuze regeling er van, met geregelde contrôle en financiële ruggesteun onontbeerlijk. Herin nu voorziet de wet. Bij het leerlingenstelsel werken tot het gemeenschappelijk doel: goede vakopleiding, samen:

de leerling en zijn wettelijke vertegenwoordger, partij te ener zijde; de patroon, die opleidt, partij ter andere zijde,

„het bevoegd gezag", waaronder verstaan wordt, een rechtspersoonlijkheid bezittende instelling of vereniging, of een gemeente, die zich uitdrukkelijk heeft bereid verklaard aan de ontwikkeling van het leerlingwezen mede te werken. Dit bevoegd gezag brengt leerling en patroon bijeen, en te zijnen overstaan wordt de leerovereenkomst aangegaan; het benoemt de controleur, die toezicht uitoefent over de leerlingen en regelmatig kontakt houdt met de patroons.

Van de netto-kosten van iedere leerovereenkomst draagt het Rijk 70% bij, indien de Minister zich akkoord verklaard heeft met de leerovereenkomst; hieruit volgt implicite, dat de gemeente waar de verzorger woont, het resterend bedrag van 30% fourneert. Aan de gemeente wordt niet een oordeel gevraagd over de noodzaak van het aangaan der leerovereenkomst. De bijdrage van de gemeente wordt verminderd met subsidiën en bijdragen van andere lichamen en particulieren, speciaal bestemd voor dit doel.

Het bevoegd gezag houdt een register bij van patroons en leerlingen, draagt zorg door medewerking van de controleur, dat elke leerling zijn werkboekje, volgens model vastgesteld, regelmatig bijhoudt, zó, dat duidelijk er uit blijkt, welke arbeid hij verricht heeft, en hoeveel tijd hij voor elk werkstuk of elke taak heeft besteed. Deze werkboekjes worden door de patroon of van zijnentwege aan het eind van elke week voor akkoord getekend, nadat zij in orde zijn bevonden. Talrijke bepalingen bevat het Subsidie-voorwaarden-besluit. De Minister behoudt zich veel zeggingschap voor in de onderlinge verhoudingen van bevoegd gezag, leerling en patroon. Aan de goedkeuring van de Minister wordt o.m. onderworpen: het ontwerp van de leerovereenkomst, de reglementen van taak en werkzaamheden van het bevoegd gezag; de benoeming van de controleur, ontwerpbesluit met toelichting tot het verlenen van ongevraagd ontslag aan de controleur, de instructie van de controleur, de leergeldregeling, zowel voor wat betreft het van de leerling heffen bedrag, als dat aan de patroon wordt uitgekeerd. Het leergeld strekt de patroon ten dele tot beloning van de door hem aan de leerling bestede zorg en moeite, voor een ander deel ter vergoeding van de door de leerling verbruikte materialen en grondstoffen, en voor een derde deel ter tegemoetkoming in de eventueel door de patroon aan de leerling uit te keren toelage. De patroon neemt op zich de leerling bekend te maken met de gronden van het gekozen ambacht, vak of beroep volgens de voorschriften vervat in het voor dat ambacht, vak of beroep door de Minister opgesteld programma. In 1949 is er van regeringswege een lijst gepubliceerd met de namen van 140 vakken, waarvoor programma's voor de opleiding volgens het leerlingstelsel zijn gemaakt. Hier springt een ander motief voor deze soort opleiding in het oog.

De verscheidenheid van ambachten, vakken en beroepen is zo groot, dat het ondoenlijk is voor elk er van schoolopleiding in het leven te roepen. Minder voor de school lenen zich de opleidingen in de praktijk van het piano- en harmoniummakersbedrijf, in de praktijk van het keien-straatmaken en het trottoirbandenstellen, in de praktijk van het rietdekken, in de praktijk van het klompen maken, e.d.

Naast de praktische opleiding in de werkplaats of op het werk krijgen de leerlingen steeds theoretisch schoolonderwijs. De patroon is verplicht hem daartoe niet alleen in de gelegenheid te stellen, maar tevens toe te zien, dat hij dit onderwijs getrouw volgt.

Bij het eindigen van de leerbetrekking is de patroon verplicht de leerling op diens verlangen een getuigschrift uit te reiken. Dat getuigschrift, dat gewaarmerkt wordt door de voorzitter van het bevoegd gezag, bevat een opgave omtrent de aard van de verrichte werkzaamehden en de duur der leerbetrekking, alsmede omtrent ijver, gedrag en bekwaamheid van de leerling.

Eenmaal per jaar wordt aan leerlingen, wier leertijd ten volle verstreken is, de gelegenheid gegeven zich te onderwerpen aan een onderzoek naar hun bekwaamheid in het door hen gekozen ambacht, vak of beroep. Dit examen wordt afgenomen door een of meer commissiën. Het „Examenbesluit Leerlingenstelsel N.O. 1937" regelt alles omtrent dit examen. Op 1 januari 1955 waren er 34214 leerlingen in opleiding volgens het leerlingstelsel.

Het toezicht op het nijverheidsonderwijs is, onder het oppertoezicht van de Minister, opgedragen aan een inspecteur-generaal, aan inspecteurs, bijgestaan door adjunct-inspecteurs of door controleurs.

Wij zien, dat de gehele regeling van het nijverheidsonderwijs een Rijksaangelegenheid is en dat het Rijk, zowel bij het onderwijs op de scholen als bij het leerlingwezen het leeuwendeel der financiële kosten op zich neemt.

Het totaal bedrag, dat op het ontwerp der begroting 1956 voor het nijverheidsonderwijs werd aangevraagd bedroeg ƒ 97.334.000.

De direkte uitgaven voor dit onderwijs zijn op de begroting als volgt gespecificeerd:

§ 1. Rijksnijverheidsonderwijs	ƒ 527.000
§ 2. Middelbaarnijverheidsonderwijs met uitzondering van het middelbaar scheepvaartonderwijs en het middelbaar nijverheidsonderwijs voor meisjes	„ 12.120.000
§ 3. Scheepvaart- en luchtvaartnijverheidsonderwijs	„ 3.811.000
§ 4. Lager nijverheidsonderwijs voor jongens met uitzondering van scheepvaartonderwijs	„ 39.779.000
§ 5. Nijverheidsonderwijs voor meisjes	„ 33.669.000

Het totaal aantal leerlingen, jongens en meisjes, bedraagt een kleine driehonderd duizend.

Het nijverheidsonderwijs staat sinds jaren in het brandpunt van de belangstelling. En geen wonder. De techniek is aan gedurige ontwikkeling en verandering onderhevig en breidt zich uit, zowel kwalitatief als kwantitatief. Nieuwe ambachten, vakken en beroepen komen op. De bestaande opleidingen moeten hun leerplan aldoor aanpassen aan de veranderde techniek en de nieuw geschapen behoeften. Voor Nederland speciaal komt hier nog bij, dat men alleen in industrialisatie de mogelijkheid ziet het bevolkingsaccres op te vangen en daarvoor levensmogelijkheid te scheppen. Overbevolking dreigt.

Een en ander had tot gevolg, dat velen in den lande zich zorgen maakten over het nijverheidsonderwijs. De aldus gekweekte stemming vond neerslag in de Handelingen van de Kamers.

De Regering immers is verantwoordelijk voor het onderwijs. Dit is, en terecht, de algemene mening, gebaseerd op de interpretatie van de onderwijsclausule in de grondwet. De toenemende bezorgdheid ten aanzien van het nijverheidsonderwijsvraagstuk was aanleiding voor de inmiddels afgetreden Minister van O., K. en W., prof. dr F. J. Th. Rutten, om in januari 1951 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan te bieden een „Nota betreffende de stand van het lager en middelbaar technisch onderwijs voor jongens en betreffende de maatregelen, die mede in verband met de industrialisatie, op korte termijn tot de ontwikkeling kunnen bijdragen". De Nota biedt een helder overzicht van de verschillende takken van het technisch onderwijs, terwijl de beschouwingen omtrent de richting, waarin Minister Rutten zich de verdere ontwikkeling dacht, in het algemeen verhelderend werden.

De Vaste Commissie voor Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen der Tweede Kamer bracht over de Nota-Rutten in 1954 verslag uit, waarop de tegenwoordige Minister van O.K.&W. in 1955 reageerde met de indiening van een „Antwoord-Nota Technisch Onderwijs". Deze gedachtenwisselingen zijn zonder twijfel van groot belang geweest, maar om tot daden te komen, moeten wetsontwerpen ingediend worden. Hier is men echter nog niet aan toe.

Gaarne willen wij intussen enkele uitspraken uit Verslag en Antwoord-Nota nar voren brengen, die typisch zijn voor de heersende gedachten.

Uit het Verslag

„De trek naar de administratieve beroepen is onder de Nederlandse jeugd veel te sterk in verhouding tot de ambitie voor die funkties, welke een meer technische inslag hebben. Dat in tijden van werkloosheid de kantoorbedienden veelal het ernstigst getroffen worden, beseft men nog altijd onvoldoende.

Afgezien hiervan is het echter met het oog op de industrialisatie van ons land van het hoogste belang, dat in de nabije toekomst een voldoend aantal technische geschoolden gereed staat om in de behoeften op dit gebied te voorzien.

Een bespreking van de betekenis van het nijverheidsonderwijs op ouderavonden zou eveneens een praktisch propagandamiddel zijn.

Het aantal technische scholen dient voortdurend te worden uitgebreid, niet alleen om redenen van industrialisatie, maar vooral omdat het technisch onderwijs onmisbaar is voor de opvoeding van de jeugd tot volwaardige staatsburgers.

De industrialisatie is een uiterst belangrijke faktor, welke de extra aandacht voor het nijverheidsonderwijs wettigt. Doch er zijn daarnaast nog vele andere faktoren te noemen, zoals de noodzaak van kwaliteitsproduktie in verband met de internationale ruil, de overbezetting van diverse sektoren van het economisch leven, betere emigratiemogelijkheden, e.a.

De Minister gaat er van uit (wat in Nederland gemeengoed is), „dat de geestelijke vorming van de jeugdige leerling met de levensovertuiging van het gezin, waaruit hij komt, moet overeenstemmen".

De positieve uitspraak (in de Nota), dat de beroepsvoorlichting en beroepskeuze taak zijn van het particuliere initiatief en de school, deed bij vele leden de vraag rijzen, of de Minister de uitmuntende arbeid van de gemeentelijke beroepskeuzebureau's veroordeelt. Zo die taak ook aan de school toekomt, is er dan voldoende deskundigheid? En wie moet die taak uitoefenen voor de openbare school, waar het bestuur daarvan toch in handen van de gemeentelijke overheid berust?"

Op deze laatste vragen antwoorden Minister Cals en Staatssecretaris A. de Waal in hun „Antwoord-Nota Technisch Onderwijs" als volgt:

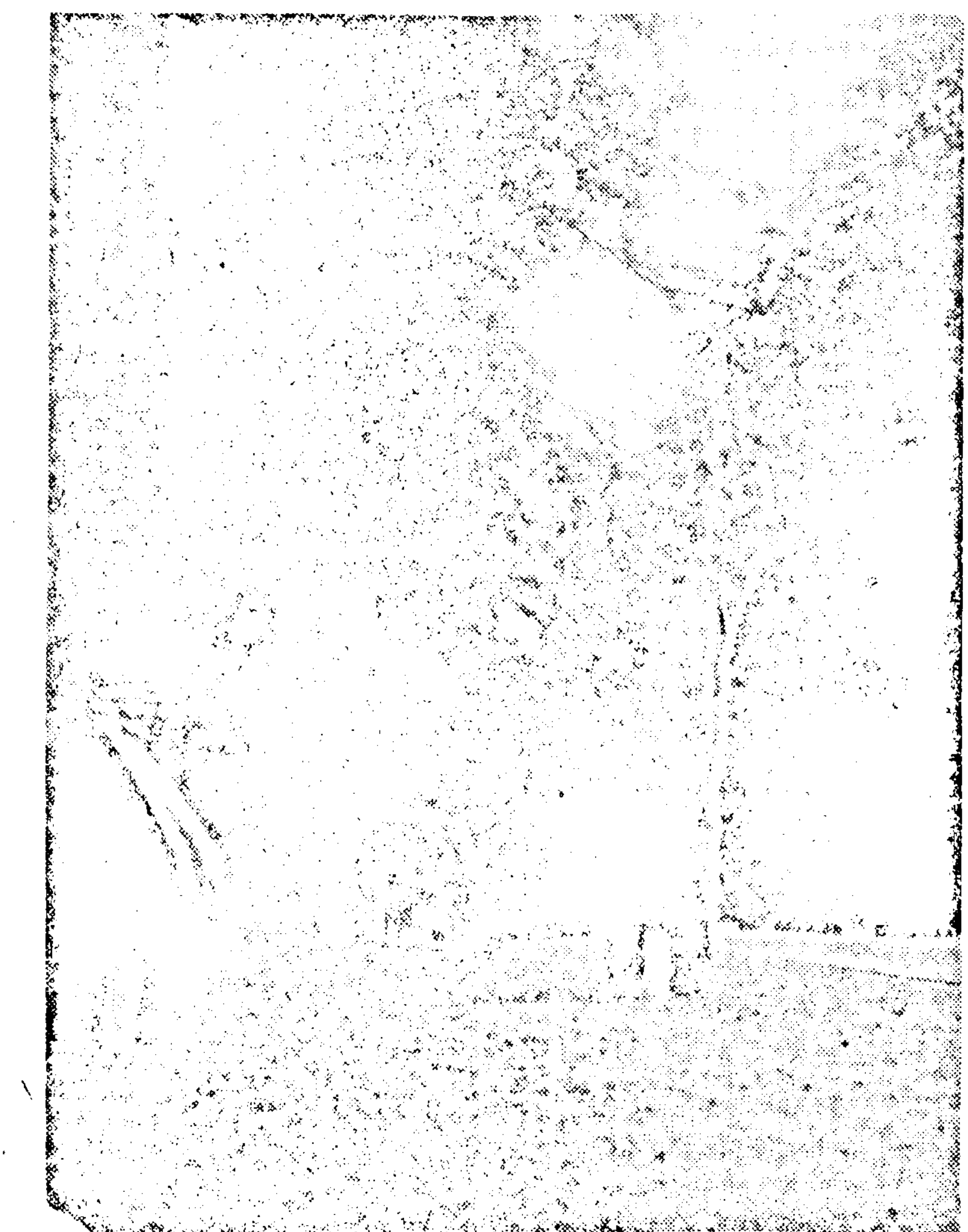
„Met de uitspraak, dat de beroepenvoorlichting en beroepskeuzevoorlichting taak zijn van het particulier initiatief en van de school, heeft Minister Rutten zeker geen veroordeling willen uitspreken over het werk van de gemeentelijke beroepskeuzebureau's en dat van de geestelijke arbeidsbureau's te dier zake.

De ondergetekenden menen, dat deze bureau's op het gebied van algemene beroepenvoorlichting nuttige diensten kunnen verlenen. Niettemin zijn zij van oordeel, dat met betrekking tot de beroepenvoorlichting voor het particulier initiatief, daaronder ook te verstaan organen van het bedrijfsleven enoverheidsdiensten, eveneens een taak is weggelegd om in samenwerking met de scholen een reële voorstelling van de verschillende beroepen bij de belanghebbenden (ouders en kinderen) te bevorderen.

De beroepskeuzevoorlichting zien de ondergetekenden echter als een onderdeel van de opvoeding en uit dien hoofde ten nauwste verbonden met de levensbeschouwing, waarin de leerling wordt opgevoed. In dezelfde levensbeschouwelijke sfeer, waarin zij hun kinderen wensen te zien opgevoed, kunnen de ouders verlangen, dat zij over de beroepskeuze voor hun kinderen worden voorgelicht. Deze voorlichting dient daarom primair tot het gebied van het particulier initiatief te worden gerekend.

De school heeft naar de mening van de ondergetekenden zowel bij de beroepenvoorlichting als bij de beroepskeuzevoorlichting een taak. Zij kan de ouders en leerlingen in het algemeen voorlichten over de mogelijkheden, welke het genoten onderwijs biedt voor funkties in de maatschappij en welk verder onderwijs daartoe mogelijk is. Of de ouders daarenboven nog adviezen willen inwinnen en waar, is een aangelegenheid, waarin zij zelf in eerste instantie moeten beslissen."

Na de gewisselde **Nota-Verslag-Antwoord-Nota**, zal de weg voldoende geëffend zijn om voorstellen tot reorganisatie van het nijverheidsonderwijs te verwachten. De belangen op het spel zijn van nationale omvang en betekenis. Regering en Staten-Generaal moeten de handen ineenslaan om de oplossing te vinden in deze zeer gewichtige aangelegenheid. Het wachten is op wetsontwerpen. De Regering komt het eerst aan het woord.

Herfststemming in Middachter Allee. De enorme bomenrij aan de Middachter Allee, die gaat verdwijnen, beleeft zijn laatste herfststemming. Foto: Mistroostig ruimen deze mensen de bladeren op die reeds gevallen zijn en die tevens de laatste zullen zijn van deze bomen als bode van de herfst.

New York krijgt een groots cultureel centrum

Nieuw complex op Lincoln Square

Operagebouw, muziekzaal, theater en expositieruimte

(Bijzondere correspondentie uit New-York)

De vrienden van het New Yorks Philharmonische Orkest hebben het laatste jaar met enige melancholie naar Carnegie Hall gekeken, wanneer ze er voorbij kwamen: het oude gebouw zal worden verkocht en gesloopt en dan zal het orkest geen „tehuis" meer hebben. Insgelijks hebben operaliefhebbers al lang geklaagd over het oude, sombere gebouw van de Metropolitan Opera; wanneer men b.v. de ongeriefelijke solistenkamers ziet, waarin Caruso en de diva's van zijn tijd nog vertoefd hebben, dan kan men het inderdaad alleen maar hoog tijd vinden dat een stad als New York een nieuw operagebouw krijgt. Cultureel initiatief hoeft men in Amerika echter niet van regering of gemeentelijke autoriteiten te verwachtèn. Er is ook geen ministerie, dat zich, zoals bij ons, bijzonder de kunst aantrekt. Culturele aanmoedigingen moeten altijd van particulieren of privé-organisaties uitgaan.

Zo kwam het dat de leiders van de Metropolitan Opera en van het Philharmonisch Orkest van New York in hun nood met elkaar overlegden of ze met vereende krachten hun muzikale organisaties niet onder één, maar dan nieuw dak konden brengen. Het toeval wil dat juist in het centrum van Manhattan een stuk achterbuurt opgeruimd wordt. Op een deel van die grond is het grote Coliseum gebouwd met vier enorme tentoonstellingshallen. Waarom zou op een ander deel niet een muziekcentrum kunnen komen, dachten de artistieke conspirators. Zo togen zij naar de New Yo.kse commissaris van stadsbouw toe: Robert Moses. Wie Moses eenmaal voor een plan gewonnen heeft - hetgeen niet makkelijk is - kan erop rekenen dat hij er voor zal vechten met alle macht die hij bezit, en die is groot. Zijn uithoudingsvermogen en hardnekkigheid zijn, indien mogelijk, nog groter.

De Commissaris bleek enthousiast voor het plan. Doch wat kan men in New York met enthousiasme aanvangen, als men een groot bouw-project wil uitvoeren? Men realiseert zoiets niet zonder bij de Rockefeller's aan te kloppen. Aldus geschiedde. John D. Rockefeller III, altijd erop bedacht om op elke wijze het culturele leven te stimuleren, was eveneens direct voor het plan te vinden. Hij gaf zelfs aanstonds een ingenieursfirma opdracht diverse studies te maken voor wat zich toen ontwikkelde tot een groots plan voor een omvangrijk cultureel centrum.

Nu is dezer dagen eindelijk het hele plan bekend gemaakt. Als het in 1960 verwezenlijkt zal zijn, zal het met een van die gigantische en fraaie stadscentra kunnen worden vergeleken als Rockefeller Centre of het hoofdkwartier der Verenigde Naties. Want wanneer men in New York na eindeloos uitstel iets aanpakt, dan gebeurt het op een grootse manier en het moet miljoenen dollars regenen voor men zelfs maar aan het project begint. Volgens de laatste berichten valt die regen op het ogenblik nog niet hard. Architect Wallace Harrison meent dat er een kleine 50 miljoen nodig is. Mr. Rockefeller praat echter in termen van 20 miljoen, er moet dus nog even gerekend worden voor men het eens is en beginnen kan. Doch de combinatie van de energieke Robert Moses met een Rockefeller biedt wel voldoende garantie, dat New York in 1960 op Lincoln Square (tussen de 65e en de 62e straat) een grandioos cultureel centrum zal bezitten.

Net als het Rockefeller Centre zal ook het complex op Lincoln Square onder één bedrijfsleiding komen, die voor verwarming, elektriciteit, luchtkoeling etc. zorgt alsof het een enkel gebouw gold. Er zal een operagebouw komen met .800 zitplaatsen; een concerthal met 3000 zitplaatsen; een schouwburg met 1000 plaatsen; een theater voor lichte opera en ballet met 2000 plaatsen; een bibliotheek waarin alle collecties, die betrekking hebben op muziek, theater en dans - nu in bezit van de New Yorkse Openbare Leeszaal - worden opgenomen; en een museum voor muziekinstrumenten, welke nu in het Metropolitan museum zijn. In het sousterrain van het nieuwe operagebouw zal een televisie-studio komen. De Metropolitan Opera zou dan eigen produkties gemakkelijk voor de televisie kunnen brengen of de studio verhuren, waarvan de inkomsten haar goed van pas zouden komen.

Voor de bouw van de opera heeft men een Duitser, Walther Unruh, over laten komen. De opera zal vier tonelen hebben: een hoofdtoneel, twee zijtonelen waar nieuwe coulissen klaargezet kunnen worden, zodat zij onmiddellijk het hoofdtoneel op kunnen glijden; en een draaibaar achtertoneel. Dit laatste toneel en het hoofdtoneel zullen beiden gebruikt worden wanneer voor een scène een sterk perspectief nodig is.

Verder zullen de schouwburgen zo worden; Griekse tragediën b.v. in arenasoorten van drama's opgevoerd kunnen worden: Griekse tragediën b.v. in arenastijl en Victoriaanse stukken in proscenium-stijl. In de concerthal zullen de balkons niet tegen de muren aangebouwd worden, maar los ervan blijven, zodat het publiek a.h.w. zal worden „omhuld" door geluid.

Tenslotte wil men de voorhallen, gangen en galerijen van de diverse gebouwen nog gebruiken voor tentoonstellingen van beeldende kunsten. Aan het centrum wordt nog een school voor theater en muziek toegevoegd.

Verkeer zal op Lincoln Square niet meer worden toegelaten, maar onder de grond worden geleid. De diverse gebouwen zullen een aanzienlijke mate van geluidsdichtheid bezitten, zodat vliegtuigen en ondergrondse treinen niet storen.

Men mag verwachten, dat van dit centrum een ongelofelijke stimulans zal uitgaan. Evenals nu het hoofdkwartier van de Verenigde Naties een toeristencentrum (vooral voor Amerikanen) is geworden, zal het nieuwe culturele centrum een toenemende stroom van mensen uit heel de States trekken. Dat heeft het Amerikaanse volk van buiten de grote steden ook nodig: een flinke injectie met cultuur.

Vijf en twintig jaar toneel

(Van een medewerker in Nederland)

Toen Wim Kan in 1954 de Davidsring aan de vinger geschoven kreeg, was er machtig applaus in het Rotterdamse Luxortheater. Het publiek was het er mee eens, dat de ring aan de juiste man gegeven was. Niet alleen het publiek, ook de collega's. Een hunner, Wim Sonneveld, gaf zelfs op het toneel van het Leidsepleintheater te kennen, dat hij er akkoord mee kon gaan. We mogen Wim Kan dus beschouwen als de eerste in de Nederlandse cabaretwereld. En met alle respect voor Sonneveld en Hermans, wij horen en zien hem het liefst van allen, als men dat zo wil verstaan, dat wij het bij hem het langst uithouden, hetgeen weer betekent, dat het ons geen moeite kost, hem meer dan eens in hetzelfde programma te horen.

Wim Kan

Waar zou dat aan liggen? Zien we het goed, dan bezit hij meer dan anderen — hoe ontwapenend zij ook kunnen zijn — het vermogen om een verschrikkelijke ernst achter een humoristisch masker te verbergen. Hij doet wel dwaas, maar hij is het niet. Hij is ook vrijwel de enige, die zich humoristisch opwindt over de politiek; een waarachtig cabaretier kan niet van de politiek afblijven. Reeds van zijn jeugd af heeft hij het cabaret lief gehad. Hij bewees het door al zeer jong liedjes te schrijven en voor te dragen. Hij heeft natuurlijk nog een hele boel andere idealen gehad, maar dat ene is dan toch werkelijkheid geworden.

Wim Kan is in Scheveningen geboren op 15 januari 1911. U weet dus nu, hoe oud hij is, of hoe jong. Hij heeft gymnasium gedaan, waar hij naar zijn zeggen veel heeft geleerd, dat hij allemaal vergeten is. Zijn liefde voor het cabaret heeft hij intussen in stand gehouden, want vrijwel onmiddellijk na de Toneelschool is hij in die wereld binnengestapt. Slechts een paar jaar is hij bij Cor Ruys opgetreden. Lang duurde het niet, of hij kreeg de leiding van het A.B.C.-cabaret, waarin en waarmee hij grote successen behaalde, niet het minst door de teksten, die hij zelf schrijft en de conférences, die hij verzorgt. Hij trouwde met Corrie Vonk, zoals iedereen weet en van tijd tot tijd nog steeds te horen krijgt.

Even voor de inval van de Duitsers in Nederland, was Kan naar Ned.-Indië vertrokken voor een tournee. Corrie mee natuurlijk. Het werd een trieste afloop, want de Jappen hebben beiden als goede Nederlanders in een kamp gezet. Kan en zijn vrouw hebben over die ervaringen geschreven in „Honderd dagen uit en thuis". Het gezelschap was intussen uiteraard een tijdelijke dood gestorven, waaruit het onmiddellijk weer verrees, toen Kan terug kwam in zijn vaderland. Dat hij zich ook in gevangenschap niet onbetuigd heeft gelaten, spreekt wel vanzelf; een naklank uit die jaren vernemen we zelfs nu nog van tijd tot tijd.

In de loop der jaren is er heel wat over Wim Kan geschreven. Hij kan niet met vakantie gaan, of er wordt melding van gemaakt. Hij kan niet gaan zwemmen of roeien, of we worden op de hoogte gehouden. Zijn huis aan de Westeinder in Kudelstaart is vermaard en zijn hobby's worden, evenals die van zijn vrouw, breed uitgemeten bij iedere aanleiding.

Maar belangrijker dan dit alles is het talent van de grappigste, gevoeligste cabaretartist, die Nederland kent; de man, die zo meesterlijk met de dwaasheid omgaat, dat hij er wijs van wordt; de kunstenaar, wiens hoogste glorie het is, zijn publiek zo feilloos in de maling te nemen, dat het om zichzelf lachen kan. Al vijf en twintig jaar lang....

Tussen haakjes: die Davidsring is niet zo maar een ring. Hij vertegenwoordigt een streven om kinderen, die aan asthma lijden, te helpen. Wie dus het zilveren jubileum van Wim Kan op een bijzondere wijze mee wil vieren, zou die kinderen tegemoet kunnen komen. Men kan Kan geen groter plezier doen.

„OMHOOG" over brede basis-politiek in Suriname

Paramaribo. — Het orgaan van de katholieke missie „Omhoog" doet in een artikel over het tienjarig bestaan, dat zowel de NPS als de PSV de afgelopen week hebben gevierd, een pleidooi voor een brede basis politiek.

Het blad zegt, dat het van weinig belang is nadruk te leggen op de twisten, die de afgelopen tien jaar tussen beide partijen hebben bestaan.

„Wel is van belang, dat zij zich op goede sterkte handhaven en dat zij dus een behoorlijke stabiliteit vertonen. Deze vastheid (die volgens het blad inderdaad gebleken is) is naar onze mening een aanwijzing, dat deze twee partijen niet dan met groot nadeel voor het land in een regering gemist kunnen worden. Hetzelfde geldt voor andere partijen, die ook tonen stabiliteit te bezitten. De toestand, die we momenteel beleven, is dan ook niet gezond te noemen. Wij verkeren echter nu in de gelukkige positie, dat daaraan zonder moeite een einde gemaakt kan worden. We zeggen zonder moeite. Er moeten immers ministers benoemd worden. Door deze omstandigheid zou een samenwerking op bredere basis beproefd kunnen worden. De enige moeite is natuurlijk partijen bij elkander te brengen, die in de loop der jaren zover uit elkaar gegroeid zijn. Zal deze bereidheid bij zoveel partijen in dit stadium gevonden worden? Of zal men liever alles op alles zetten om de onderlinge partijenstrijd zo fel mogelijk voort te zetten om uiteindelijk tot nieuwe verkiezingen te komen? Dan kunnen we alle gedachten aan meer eenheid en samenwerking in het politieke leven voorlopig opzij zetten...."

China heeft binnen twaalf jaar genoeg eigen olie

Peking. — De Chinese autoriteiten hebben meegedeeld, dat China binnen twaalf jaar zelfgenoegzaam voor olie hoopt te zijn. Het produktiedoel voor dit jaar bedraagt 1,2 miljoen ton; in het tweede vijfjarenplan per einde 1962 zal de produktie tot 5 a 6 miljoen ton per jaar moeten stijgen. Vooral in het gebied nabij de grens van Tibet zouden rijke olievelden voorkomen.

Parijs. — De Franse ministerraad heeft twee decreten goedgekeurd, die voorzien in de verdeling van domeinen met een totale oppervlakte van tachtigduizend ha onder drieduizend Algerijnse gezinnen. Het betreft hier grond van twee grote concessies die door de regering van Napoleon de Derde een veertig jaar na de verovering van Algerije werden uitgegeven. De concessies liggen in midden-Algerije en het oosten van het departement Constantine.

Centrum experimentele aerodinamica

Parijs. — In Parijs is een overeenkomst getekend die voorziet in de oprichting van een centrum voor experimentele aerodynamica te Brussel, dat door de NAVO en België gezamenlijk zal worden bekostigd. In de eerste twee jaar geven de Verenigde Staten financiële hulp. In het centrum zullen studenten en ingenieurs uit NAVO-landen verder kunnen studeren op het gebied der aerodynamica.

Lhasa. — De hoofdstad van Tibet, Lhasa, is dezer dagen voor de eerste maal in haar geschiedenis door elektrische stroom verlicht, aldus heeft Tass gemeld. Op maandag 1 oktober, de zevende verjaardag van de Chinese volksrepubliek, werd de eerste elektrische centrale in Tibet in gebruik genomen.

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

4—33 Eric had geen seconde later wakker moeten worden, want terwijl een aantal saksers de wachtposten trachten te overmeesteren, werpen de overigen zich reeds op de vier andere Noren.

Slechts dankzij hun bijtijds getrokken zwaarden, weten Eric, Axe, Erwin en de krijger de eerste aanval af te slaan en ongewapend als zij zijn, kunnen de saksers verder niet veel uitrichten. De wachtposten vergaat het echter minder goed en op een bevel van Eric snellen de vier Noren hun makkers te hulp. Inmiddels hebben de saksers zich met de roeispanen bewapend en nog voor de Noorman iets heeft kunnen ondernemen om zijn strijdmakkers te helpen, treft hemzelf een dreunende slag van een riem en bewusteloos zakt hij ineen. Als Eric weer bijkomt is het vreemd stil om hem heen...

De storm is geluwd en het onweder voorbij, alleen regent het nog gestaag...... Erwin en Axe buigen zich over hem heen en in korte woorden vertelt de Prins, dat terwijl een gedeelte der saksers hen met de roeiriemen op een afstand hield, de overigen de boot in het water duwden, waarna allen zich inscheepten en zee kozen...... Haastig krabbelt Eric overeind en begeeft zich naar een der hoogst gelegenpunten. Tussen het duin en het smalle strand liggen de roerloze lichamen van zijn drie ongelukkige wachtposten en een vijftal saksers.

De boot, welke hen alleen naar Noorwegen had moeten brengen, verdwijnt schuimspattend en dansend op de golven, tergend langzaam in de duisternis van de nacht........"

„Angst in het kinderleven"

Een interessante brochure

Het volgende is ontleend aande brochure „Angst in het kinderleven":
Vele ouders menen, dat de angst een kwaad is, een fout, die bij de kinderen moet worden bestreden, willen de kleintjes afleren om angstig te zijn. Zij dwingen ze juist die dingen te doen, waar zij bang voor zijn, met het gevolg, dat zij het omgekeerde bereiken, de vreesachtigheid neemt toe en vreesachtige kinderen kunnen door hevige angsten en nare voorstellingen zo geplaagd worden, dat ze zenuwachtig worden. Er zijn oudere mensen, die nog altijd lijden onder angstgevoelens, maar kunnen zichzelf dwingen er niet aan toe te geven. Wanneer zij dus op grond van eigen ondervinding hun kinderen op dezelfde manier van angst „genezen", dan doen ze hun hetzelfde kwaad aan, dat zij hebben ondervonden.

Andere ouders daarentegen menen, dat de angst een kwaal is, waartegen men zijn kind moet beschermen. Zij hebben zelf de druk daarvan ervaren en willen dat hun kinderen besparen. Maar omdat de angst in het mensenleven iets natuurlijks is, is het onmogelijk om elke angstaanjagende gebeurtenis te vermijden. Kinderen van gewone begaafdheid zullen de angst leren kennen, telkens weer op verschillende wijze, ook al hebben zij het woord nog nooit horen noemen. We kunnen de angst het best vergelijken met pijn, evenmin als men deze kan ontlopen, kan men vrijblijven van angst. Als we dat rustig aanvaarden, ontkomen we aan vreesachtigheid, dat moeten onze kinderen ook ondervinden, dan worden ze rustige en betrouwbare mensen.

De angst komt voort uit het lichaam, het is een gewaarwording, die ons treft, als we plotseling iets ongewoons ondervinden, we voelen een beklemming. Wij kunnen dus best begrijpen, dat kinderen, die gevoeliger zijn, bij elke schrik zo'n sterk gevoel krijgen van beklemming of angst, dat ze bang worden voor die angst en voor de ervaring, die de schrik heeft veroorzaakt.

En alle kleine kinderen worden angstig als ze zich opwinden, ze krijgen het er werkelijk benauwd van. Dat kan men zien bij zuigelingen, die zich erg opwinden bij het schreeuwen, ze vertonen dan alle tekenen van angst. Men kan de kleintjes dan niet van angst bevrijden door aldoor toe te geven als ze huilen. Merken de babies, dat er niets gebeurt, als ze schreeuwen, dan leren ze die angstige spanning, die beklemming te verdragen en weldra haar te vermijden. Hoe eerder de kleinen leren zichzelf te beheersen, des te minder kans heeft men, dat ze door angst overgevoelig en bang worden, zenuwachtig en onhandelbaar, dwingerig en wreed. Want deze eigenaardigheden gaan meestal samen en zijn het gevolg van angst uit opwinding.

De eerste regel ter voorkoming van vreesachtigheid bij kinderen is dus: behandel de kleintjes zeer voorzichtig, als men er zeker van is, dat men ze goed verzorgd heeft, kan men de zuigelingen rustig aan hun boze buitjes overlaten. Worden de kinderen groter, dan is het vooral door de gevoeligheid der zintuigen, dat zij angst ondervinden. Rondom de negende maand bv. gaan ze allerlei dingen scherper onderscheiden, zij worden dan ook eenkennig, de een vroeger, de ander later, dat is een teken van verstandelijke groei en gaat weer over.

De tweede regel ter voorkoming van vrees is: wacht geduldig af, tot het eenkennig kind vertrouwen toont en tot een angstvallige kleine uit zichzelf ondernemend wordt. Bij kleuters gaat de angst, die een lichamelijke gewaarwording is, over in vrees, een geestelijk verschijnsel. Vele kinderen zijn tegen hun derde of vierde jaar vaak bang voor allerlei, ook voor dondr en bliksem, d.w.z. ze zijn daarvoor bang geworden, als ze er eenmaal van geschrokken zijn. Vooral bij het wakker worden, kunnen kinderen zo schrikken, dan lijken alle gewaarwordingen zoveel heviger.

Kinderen, die wakker schrikken, moet men even laten bekomen, want als men direkt aan komt hollen, als ze gillen, dan denken ze, dat er heel was aan de hand is en worden nog angstiger, onder de druk van de zenuwachtigheid der ouders.

Een derde regel is dus: beheers uw eigen schrik en ontsteltenis in het bijzijn van uw kinderen en beheers u ook in het troosten, zowel als in het straffen, want beide maken het kind nog vatbaarder voor angst. Onbeheerstheid van de opvoeder ondermijnt het vertrouwen der kleinen. En het is het vertrouwen, dat ze nodig hebben om de angstige spanning, die hen wantrouwig maakt, te leren verdragen.

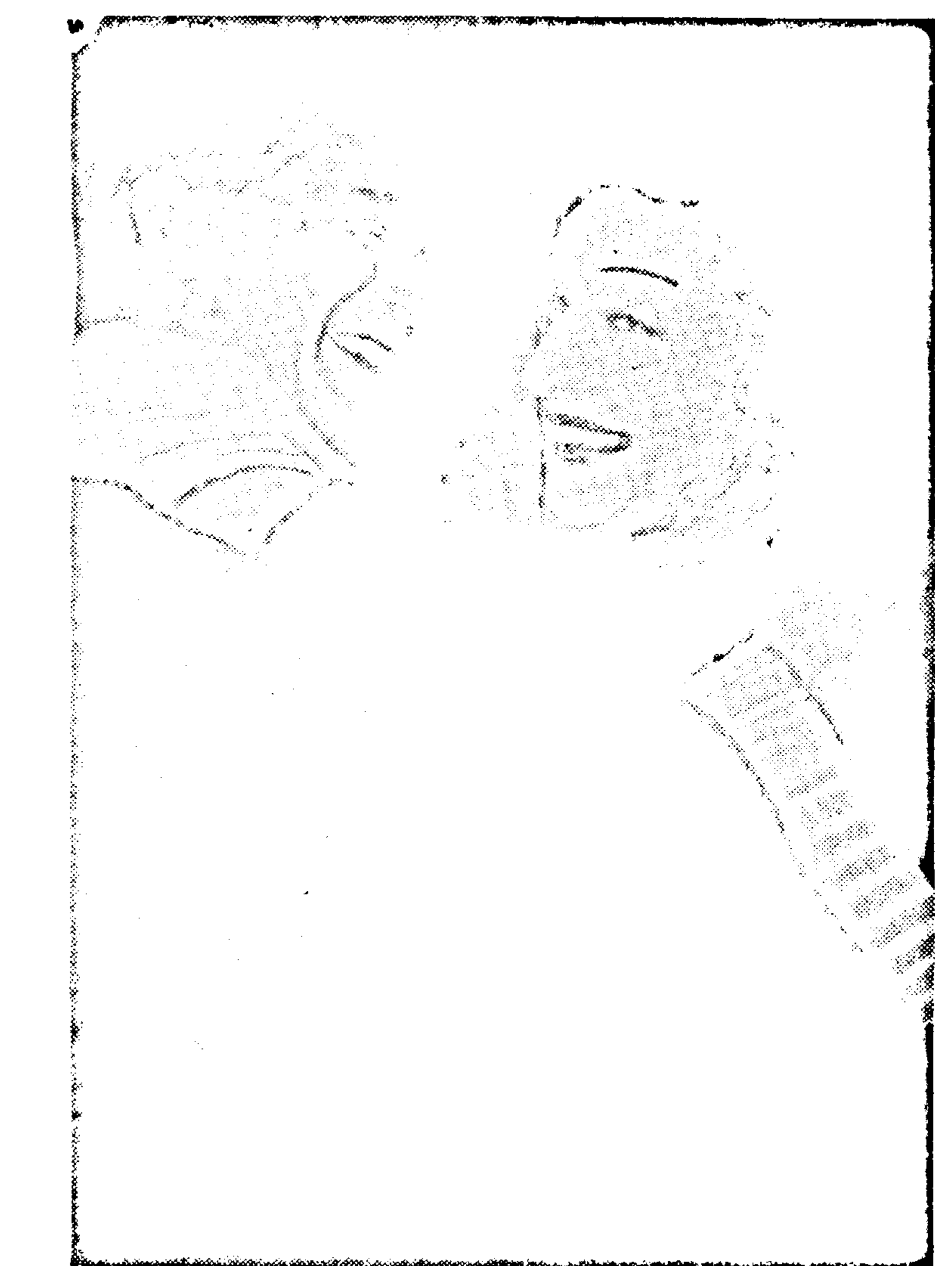
Niemand kan de wereld zo veranderen, dat er geen angst meer zo voorkomen, geen schrik meer en duizend gelegenheid om bang en vreesachtig te worden, maar iedereen kan er toe meewerken, dat de kinderen zo weerbaar mogelijk worden zodat ze de angst leren verdragen en zich sterk voelen, vol vertrouwen op hun eigen krachten. Dat zelfvertrouwen kan niet uitgroeien, als we de kinderen te veel beschermen, maar ook niet, als we ze bang maken om hen gedwee te doen worden. De vierde regel is deze: behandel uw kinderen zo, dat ze voldoende zelfvertrouwen kunnen ontwikkelen, geef ze de volle kans om zelfstandig te worden en redzaam.

Laat de kleintjes u dus helpen, met alles, wat ze aan kunnen; toon geen meewarigheid, als het soms moeilijk is. Help zonodig, maar laat ze ervaren, dat ze heel veel zelf kunnen doen en dragen. Alleen ouders, die rustig en beheerst blijven, ook onder moeilijke omstandigheden, kunnen het vertrouwen der kinderen blijven genieten. Immers bij de vele teleurstellende ervaringen, die men zijn kinderen niet kan en niet moet besparen, hebben ze het voorbeeld der volwassenen nodig om zich er aan te spiegelen. De kleinen moeten vertrouwen hebben in hun ouders, in de sterke, die alles kan en alles weet en alles verhelpt. Hebben zij dat niet, dan zijn kinderen stuurloos overgeleverd aan hun eigen angsten en driften.

Natuurlijk kan het ieder ouder overkomen, dat hij soms door eigen angst of uit zenuwachtigheid, zijn kind verkeerd aanpakt, dat is niet onherstelbaar, maar waar het op aankomt is dit: het grote vertrouwen, dat over elke angst en zorg heen helpt, omdat we weten, dat we de kracht krijgen alles te dragen, wat ons te beurt valt, zelfs het zwaarste leed.

Tot slot nog iets over kinderen, die door hun angst of vreesachtigheid tot allerlei verkeerde gewoonten zijn gekomen, wat vooral bij vijf en zesjarigen naar voren komt. Ze worden onrustig en ongedurig, slapen slecht, gaan vaak bedwateren, worden schreeuwend wakker, durven niet meer naar bed, enz. Ze gaan jokken om niet met hun angst en proberen zichzelf te troosten met allerlei verzonnen verhalen van heldendaden. Ze gaan opsnijden tegen hun vrienden en nog meer jokken om het waar te maken, ze plagen de anderen, want ze zijn overspannen en daarom ondeugend. Raadpleeg dan eens uw dokter, want de angst, die eenmaal zo'n invloed gekregen heeft op het kind, moet men ook bestrijden door het lichaam op krachten te houden of te brengen.

De vijfde regel ter voorkoming en genezing van vrees is: zorg, dat uw kind geestelijk en lichamelijk weerbaar wordt. Let daarom op zijn gezondheid, geef het passende bezigheid en ontwikkel zijn vermogens. Wees zelf, als het kind u nodig heeft, rustig en stil, zodat het voelen kan, hoe ge samen sterk zijt, het kind en u, in het verdragen der dingen, die onvermijdelijk zijn; dan zullen kinderen ervaren, dat gij steunt op krachten sterker dan de mensen, die elkander kwaad doen; zij zullen voelen, dat ge put uit een bron van geestelijke moed, die ook voor hen bereikbaar is."

In Parijs is de terugkeer van Maurice Chevalier op de planken met een groots feest gevierd. Vele sterren uit binnen- en buitenland waren in het Alhambra theater aanwezig. Foto: Ook Marlene Dietrich was aanwezig en feliciteerde Maurice Chevalier met zijn rentree.

Congres van staalproducenten in Zuid-Amerika

Luxemburg. — Enzo Giachero, lid van de hoge autoriteit van de Europese Kolen- en Staal-gemeenschap, is naar Zuid-Amerika vertrokken met een delegatie ter deelneming aan een congres van staalproducenten en bewerkers uit heel Zuid-Amerika, dat van 15 tot 28 oktober in Sao Paulo, Brazilië, wordt gehouden. Het congres houdt onder meer verband met plannen in Zuid-Amerika om aldaar een gemeenschappelijke markt op te richten voor staalprodukten. Voor dit plan bestaat grote belangstelling in Brazilië, Argentinië, Chili en Perú.

Stockholm. — Een zevenjarig Noors jongetje, dat na een ongeval bijna drie maanden bewusteloos is geweest, is plotseling tot bewustzijn gekomen. De dokters van het ziekenhuis in Stockholm waar hij verpleegd werd, hadden alle hoop hierop opgegeven.

TOM POES en de Kniphoed

2583. Mevrouw Dorknoper keerde zich om en liep handenwringend de weg op.

„Wie weet wat er gebeurd is!" jammerde ze. „Misschien is mijn man wel ontvoerd! Misschien had hij vijanden — men was soms heel onaardig wanneer hij iemand's boeltje moest verkopen. Ach, wij ambtenaarsvrouwen hebben het héél moeilijk!"

Tom Poes keek de beklagenswaardige dame bekommerd na.

„Er moet iets gebeuren", dach hij. „Het wordt te gek met al die verdwijningen. Als ik nu maar wist waar ik moet beginnen met zoeken? Ik heb wel een soort idee wat er aan de hand is — maar zeker weet ik het toch niet......" .

Op dat moment werd zijn aandacht getrokken door een voorbijganger, die in de duisternis langs zijn huisje kwam stappen.

Het was de oude magister Hocus. Hij had de hoed diep in de ogen gedrukt en liept diep gebukt, onder het gewicht van zijn koffertje, terwijl hij zachtjes in zichzelf mompelde.

Zonder op of om te kijken schuifelde hij snel de weg af en verdween in de schaduwen van het bos.

„Juist", zei Tom Poes. „Hém moet ik hebben. Want hét is wel zeker, dat hij iets met die verdwijningen te maken heeft, al weet ik dan niet precies wát. Maar vertrouwen doe ik hém niet, hij met z'n kniphoed!"

Zonder verder nog na te denken liep hij zijn tuintje uit en begon de grijsaard achterna te lopen. Het was nu al haast helemaal donker, maar door de sloffende voetstappen en het geprevel van de oude kon Tom Poes hem toch heel goed volgen......

Rus werd kapitalist

Amsterdam. — Het volgende bericht is uit het Algemeen Handelsblad overgenomen.

Zelfs in de Sovjet-Unie is nu een kapitalist ontdekt. Het vermetele individu in kwestie heet Alexander Kukin, landbouwkundige van beroep. Dit werk bracht hem waarschijnlijk niet genoeg geld op, en dus besloot de listige Kukin zich op de spaarobligaties van zijn medeburgers te verpen. Bij de meeste van deze certificaten duurt de aflossingstijd twintig jaar, en in zo'n lange periode komen vele Russen natuurlijk in geldnood. Kukin deed dus niets anders dan de obligaties voor ongeveer tien procent van de werkelijke waarde van zijn medeburgers op te kopen.

Deze transacties verschaften hem een extra inkomen van een half miljoen roebel, waarover hij uiteraard geen belasting betaalde.

Het verbazingwekkende is, dat Kukin deze praktijken bijna tien jaren heeft weten voort te zetten. En toen hij de vorige maand werd gearresteerd, was hij verreweg de rijkste man in de Sovjet-Unie. Het zeldzame exemplaar werd op zijn, bij Moskou gelegen buitenhuis ter waarde van 280.000 roebel gevangen. In de garage van de villa werden een Zim de Luxe (waarde 40.000 roebel- en een Pobeda (20.000 roebel) aangetroffen, terwijl de politie in de kelder twaalf hutkoffers vond, die tot de rand toe waren gevuld met spaarobligaties.

De zaak heeft nogal stof doen opwaaien in Moskou. En terecht. Want het is geen alledaags werk om in deze bakermat van het communisme een ervaren kapitalist uit zijn riante villa te halen. Men kan zich afvragen, hoe het mogelijk is, dat de man zich zo lang aan het speurende oog van de Russische politie heeft weten te onttrekken. De Russische pers wist er ook geen antwoord op. Wel gaf het geïllustreerde tijdschrift Ogonyok de politie het zachte verwijt, dat "zij er niet veel sneller in was geslaagd om hem te arresteren".

Geheugenstunt van Vrouwe Justitia

Treviglio. — Vrouwe Justitia moge een bedachtzame dame zijn, zij heeft een ontzaglijk lange arm. Die arm blijkt zelfs te reiken van de oever van de Don tot in Treviglio in Italië. Vier Italiaanse soldaten uit de tweede wereldoorlog zullen daar terecht staan wegens diefstal van een Russische geit. In 1943 hebben zij het dier aan een Russische boer in Oroviski ontstolen. Vrouwe Justitia had dit appeltje destijds al in Rusland willen schillen. Doch op dat ogenblik werd het Italiaanse leger op de vlucht gejaagd. De vier Italianen kunnen er — volgens art. 188 van het militaire strafwetboek — nog steeds vijf jaar voor krijgen.

De ondergang van MARIE-LOUISE

Een boek van Jaap Romijn met een volstrekt eigen karakter

(Van een medewerker in Nederland)

Jaap Romijn, de schrijver van een veelgeprezen Don-Juan-verhaal, gedichten en een aantal novellen, heeft zijn eerste roman geschreven. Toch is ook dit boek in vorm, en misschien nog meer naar de inhoud, verwant aan zijn vroeger werk op de korte baan. Ook in dit nieuwe boek dragen de hoofdstukken ondertitels en hebben zij als inhoud een eigen min of meer afgerond geheel. Met de voorzichtigheid hem eigen, heeft de schrijver zijn terrein iets vergroot en, om het maar dadelijk te zeggen: men moet er blij om zijn.

Niet dat „De Ondergang van Marie-Louise" zo vormvast is, dat het boek volstrekt overtuigend werkt. Er blijven te veel technische wensen onvervuld, maar, na het zorgvuldig gelezen te hebben, weet ik niet of deze ogenschijnlijke tekortkomingen misschien niet opzet geweest zijn.

Het verhaal is uiterst eenvoudig. Marie-Louise is geen vrouw maar een nacht'kroeg, die langzaam verdrongen wordt door de concurrenten. De bezitters blijven te lang vasthouden aan het eigenaardige interieur dat anno-dazumal als uiterst modern gold, maar nu door de in de mode zijnde binnenhuisarchitecten, die in dezelfde straat lust- en drankpaleizen mogen neerzetten, uit de aandacht weggevaagd wordt van de vrolijke jongens en begerige oude mannen die hun vertier zoeken in het vermaakscentrum, waarin de straat met de yele kroegen en dancings ligt. De lieftallige feeën die geacht worden de dranklust van de klanten aan te sporen waren in „Marie-Louise" niet mooi, niet geestig, niet levenslustig. Aan de drie meisjes, die 't vertier van de zaak moesten uitmaken, was een steekje los op de een of andere manier; er speelde een pianist die zo melancholiek was, dat hij nergens anders terecht kon en er fungeerde een portier, die allang met pensioen gestuurd had moeten zijn. André en Louky de eigenaars trachtten de traditie van het café op te houden, maar bemerkten niet dat die aan het uitsterven was. De zaak verloopt. En als de pianist nu bovendien ook het meisje Tine vermoordt, betekent dat het einde van de kroeg.

Merkwaardig genoeg is het allesbehalve een schokkend verhaal wat Romijn geschreven heeft. Het is wanneer men dit boek leest, alsof men alles zich ziet afspelen achter een dikke glazen wand. Men hoort de woorden die gezegd worden vanuit de verte, men ziet gebaren maken, men ervaart hoe de zaken zich toedragen in de verschillende interieurs, maar zelfs het ingrijpen van een detective, een menselijke en goedaardige politieman, is als de beweging van de mens in het water, langzaam van tempo, vertraagd van beeld.

De schrijfwijze van Romijn is zeer sober, heel nuchter schijnbaar en zonder emotioneel schokkende „tournure de phrase", zonder enige neiging om het verhaal spannend te maken. Iedere andere schrijver zou de moord tot middelpunt hebben gekozen van het verhaal. Alle rekwisieten zijn immers aanwezig: een kroeg, meisjes-van-plezier; jaloezie; armetierige gevoelens en bedroevende levensomstandigheden; een rechercheur en veel nare klanten. Maar neen, Romijn vertelt met zachte stem over de ondergang van het café en cabaret, en slechts als begeleidingsverschijnsel neemt hij de particuliere omstandigheden van hen, die in de zaak werken, in zijn vertelling op. Maar hij vertelt zo, dat het boek toch spannend wordt, tóch de aandacht gevangen houdt. Merkwaardig verschijnsel in de letterkunde: effect sorteren door het meeste weg te laten. Ook dat noodzakelijke, wat eigenlijk verteld zou moeten worden. Maar Romijn vertrouwt op de fantasie van zijn lezers, niet op hun nieuwsgierigheid. Mij dunkt, hij heeft met opzet deze stijl, als men dit zo noemen mag, verkozen.

Er hangt over dit gehele verhaal een dodelijke melancholie, een smartelijke sfeer van levensarmoede. Ik weet geen betere kenschetsing voor dit mooie boek dan de zin, die eens werd uitgesproken door een arm, oud vrouwtje. Zij zat naast de befaamde schrijfster Katherine Mansfield, op een bankje in een klein Londens parkje, Leicester-Square. Katherine wist zich geen raad meer en zat zachtjes te huilen. Toen zei het oude vrouwtje na even een blik te hebben geslagen op het bedroefde gelaat van de jonge vrouw naast haar: Ja, liefje, zo gaat het.....

Dat is ook de verzuchting die we slaken, als we het boek van Jaap Romijn tot het einde hebben uitgelezen; niet haastig hebben doorgevlogen om te weten hoe het afloopt met alles en iedereen, maar kalm hebben gesavoureerd. De mensen uit het verhaal worden bijna symbolen, hoe persoonlijk zij ook zijn. Zij zetten onze verbeeldingskracht aan het werk. Wat voor soort mens is die Phillis eigenlijk? En wat is de voorgeschiedenis van Erik Marszalek? Die ouders van Tine, wat een mensen......

Misschien zijn de kleuren van het boek wat bleek, hangen er te veel losse draden aan de intrige, dat hangt echter van de smaak van de lezer af. In ieder geval heeft Jaap Romijn met dit boek bewezen, dat hij, met veel kans op succes, een nog groter, wijder en gecompliceerder boek zou kunnen schrijven, als hij daartoe lust gevoelde. Het gebrek aan „vitalisme", om een ouderwetse term te gebruiken, in de story wordt ruimschoots vergoed door de onmiskenbaar authentieke sfeer, waarin het verhaal is gebed. Een boek met een volstrekt eigen karakter.

Jaap Romijn. De Ondergang van Marie-Louise, roman, A. W. Bruna en Zoon, Utrecht 1956.

Bolsjoi-groep in Royal Opera House

Russisch ballet brengt „Romeo en Julia"

Londen. — Dezer dagen is het ballet van het Moskouse Bolsjoi-theater in het Londense Royal Opera House zijn eerste optreden in het buitenland begonnen met Romeo en Julia. Het is voor de eerste maal in tweehonderd jaar, dat dit balletgezelschap in het buitenland optreedt.

Onder de belangstellenden op deze eerste avond waren eerste minister en mevrouw Eden, de Britse ballerina's Ninette de Valois en Margot Fonteyn, de Amerikaanse filmster Marilyn Monroe en de violist Yehudi Mennuhin en zijn echtgenote Diane, een vroegere ballerina.

Urenlang hebben vele Britten in de rij gestaan om dit evenement te kunnen bijwonen; velen moesten worden teleurgesteld.

In de onmiddellijke omgeving van de opera is het gebouw van de rechtbank, waarvoor volgens zekere geruchten de Sovjet-atlete Nina Ponomareva gedaagd zou worden op beschuldiging van diefstal van vijf hoedjes. Dit incident met de hoedjes had er bijna toe geleid, dat het bezoek van het ballet aan Londen werd afgelast.

Het balletgezelschap zal twee weken in Londen blijven.

Het publiek in Covent Garden te Londen beloonde het Russische Bolsjoiballet na zijn eerste optreden in Convent Garden te Londen met een onstuimig applaus, dat vooral Galina Ulanova (Julia) en haar partner Yoeri Zjdanof (Romeo) gold en tot enkele "open doekjes" noopte. De prima ballerina nam schuchter glimlachend de toejuichingen in ontvangst. De leider van de groep, Michail Tsjoelaki, beantwoordde naar Russisch gebruik het applaus door ook in de handen te klappen.

David Webster, algemeen administrateur van Covent Garden wees in een toespraak — een zeldzame gebeurtenis in dit theater — op de samenwerking tussen het Russische gezelschap en het personeel van de schouwburg, die het mogelijk gemaakt had het seizoen op tijd te openen. Door samenwerking is internationale vriendschap mogelijk, zei hij. In het bijzonder dankte hij "het wonder Ulanova" voor haar optreden.

Tsjoelaki sprak hierop een dankwoord, door een tolk vertaald, voor de ontvangst; de wens uitsprekend, dat de vriendschap tussen het Britse en het Russische volk verstevigd zou mogen worden.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

22)

Opnieuw viel er een huiveringwekkende stilte. Ik kon me wel zo'n beetje voorstellen hoe ze nu zouden kijken. Sir Jonathan grimmig en dodelijk ernstig; Francis nog steeds trillend op zijn knieën en mij aanstarend, bleek, maar toch met een gevoel van opluchting, omdat hij zij geweten na bijna een jaar had kunnen ontlasten in het geloof, dat Nicholas niet om het leven was gekomen en dat hij zich diens dood niet had te verwijten, niet beseffend, dat het allerergste nu nog moest volgen. Zelf voelde ik me nog altijd als een voorwerp — zonder stem en zonder ogen. Zou hij nu nog niet zien, dat ik Nicholas niet was....?

Maar in ieder geval was het nu te laat — arme drommel.

„Hoewel je dus dacht, dat jij Nicholas' dood veroorzaakt had, bleef je al die tijd zwijgen?" vroeg sir Jonathan verder.

De harde beschuldiging viel als een steen door de stilte van het vertrek.

„Het leek me toe, dat niemand van mijn veronderstelling veel wijzer zou worden. Ik wist immers niet, of ik het bij het rechte eind had. En als het zo was, en Nicholas zou die tweehonderd meter van de Mallyon-klip naar omlaag zijn gestort, zou hij het toch nooit meer hebben kunnen navertellen."

„Ik vind het nu niet bepaald het moment voor dit soort grappige opmerkingen!" merkte sir Jonathan op.

„Neemt u me niet kwalijk," hernam Francis vermoeid. „Ik bedoel het niet zo en ik verontschuldig mezelf niet. Er is geen enkel excuus. Behalve dan misschien, dat het voor de hand lag, dat ik het niet nodig vond een beschuldiging wegens doodslag tegen mijzelf uit te lokken. Of erger misschien. Als ik het toentertijd allemaal had verteld, was dat waarschijnlijk het resultaat geweest. Maar ik begrijp iets niet. Heeft Nick zelf niets te zeggen? Is hij soms...." Zijn stem stierf uit: het persoonlijke, het prettige en diep-vibrerende ervan was eruit verdwenen. Hij klonk nu gebroken en mat. Ik maakte een onhandige beweging en wendde mijn gezicht af. Het was een impulsief gebaar — een poging om mijzelf te onttrekken aan wat er in de kamer gebeurde — me er helemaal van te bevrijden. Ik had als lokeend gefungeerd — lust om de dood van de in de val gelopene bij te wonen had ik helemaal niet. Misschien had sir Jonathan er wel heel verstandig aan gedaan me onbekend te laten met de details van zijn verdenkingen. Anders zou ik me er waarschijnlijk aan onttrokken hebben. Elk ogenblik kon hij nu zeggen: „Wel, Francis, toevallig is deze jongeman je neef Nicholas niet. Maar we weten nu in ieder geval, wie er voor zijn dood aansprankelijk kan worden gesteld!"

Ik wachtte op die woorden, maar ze kwamen niet.

Er ontstond nieuwe beweging in de kamer, maar ik kon uit de verschillende geluiden niet opmaken, wat er precies gebeurde. Er stond iemand op — Francis? Voetstappen klonken op het hout bij de deur, die openging en dan hoorde ik het scherpe, woedende blaffen van een hond.

„Ach, dan je, beste jongen. Je gaat toch niet weg? Ik ben juist gekomen om eens gezellig bij jullie te zijn. Wel, wel — Nicholas is dus eindelijk thuisgekomen? Niemand schijnt zich de moeite te geven me dat eens te komen vertellen. Stil, Zasu — stil toch, blijf bij het vrouwtje, lieverdje — Zasu!"

„Harriet, wees zo goed, dat afschuwelijke beest van je in bedwang te houden!"

„Niet zo ongeduldig, Jonothan. Hij is alleen maar waaks, en wil zijn blijdschap over de terugkeer van de verloren zoon tonen. Hij kent Nicholas nog, zie je wel?"

Het was nu niet bepaald een vriendelijke begroeting; het beest sprong venijnig keffend om mijn enkels en ik verwachtte ieder ogenblik, dat hij de verwelkoming met zijn tanden zou voortzetten. Maar eindelijk ging het gekef over in een soort gereutel; het dier had zijn krachten overschat en vrspild.

De eigenaresse ervan was de hond blijkbaar gevolgd, want ze sprak mij van dichtbij aan.

„Hij schijnt je meer te waarderen dan vroeger, Nicholas."

„Dat lijkt me nauwelijks een compliment," wist ik uit te brengen.

Mrs. Penrose lachte krakend en het geluid daarvan deed me opeens denken aan de heksen van Macbeth.

„Wel, Nick — waar heb je gezeten? Wat is er gebeurd?"

Ik wist niet dadelijk iets te zeggen, maar ze scheen er niet erg nieuwsgierig naar te zijn, want ik hoorde haar in een andere richting vragen:

„Waar is Francis gebleven?"

„Ik weet het niet," antwoordde sir Jonathan koud. „Laat hem maar. Ik wens...."

„Wat is er met jullie aan de hand?"

Het bleef een tijdlang stil en ik hoorde haar snel ademhalen, met kleine stootjes, als kostte haar dat moeite.

Toen zei sir Jonathan:

„Harriet...."

„Een ogenblik, Jonathan." Ze wendde zich weer tot mij. „Er is hier iets geheimzinnigs. Wat heb je aan je ogen, Nick? En hoe komt het, dat je zo bent vermagerd....?"

Ze pakte me bij m'n arm, zoals een huisvrouw bij de poelier de kip betast, die ze wil kopen.

„Harriet," zei sir Jonathan voor de tweede maal, „ik wens, dat je je neus niet steeks in zaken, die je niet aangaan. Dat is Nicholas niet."

Mrs. Penrose antwoordde niet dadelijk; toen lachte ze opnieuw haar krakend lachje.

Droogjes zei ze:

„Daar zou ik al heel gauw uit mezelf achtergekomen zijn. Zasu heeft het al meteen ontdekt, zoals je ziet. Maar die donkere bril maakt het wel erg moeilijk. Net een masker. En wat je dan ziet, lijkt als twee druppels water op Nick. En toch is er een verschil, al valt het niet dadelijk mee om erachter te komen, waar hem dat in zit. Iets bij de mond, denk ik. Maar als hij Nicholas niet is, wie is hij dan wel? O nee, je hoeft niets te zeggen, Jonathan.... het is me nu allemaal zo duidelijk als iets. Je ziet het al op een kilometer afstand. Dit is de zoon van Marion."

Toen ik eindelijk kans zag iets uit te brengen, leek mijn stem op die van een vreemde. Ik zei:

„Mijn moeders naam was Marion."

„Marion Roseveare Gavin," vulde mrs. Penrose beheerst aan.

„Ja....."

„Natuurlijk. Dat kon ook niet anders. ij bent Simon dus, Simon Blair."

„Ja."

„Ja," herhaalde mrs. Penrose langzaam. „Daar hoeft niet de geringste twijfel over te bestaan. Je moeder was mijn zuster, weet je, en Jonathans zuster. Halfzuster, om helemaal precies te zijn en, onnodig te zeggen, heel wat jaren jonger. Ze liep weg met Eric Blair, een artiest, die op een dag met de gewone Portrean-troep hierheen kwam. Ze was in die tijd verloofd met Hugh Bossiney of Ruthavan en haar vlucht veroorzaakte tamelijk veel opschudding. Ik woonde toen in India met mijn man, maar Marion berichtte me uitvoerig, wat er allemaal was gebeurd. Een jaar later schreef ze me, dat ze een zoontje had gekregen. Maar dat weet je natuurlijk wel. Elaine, liefje, zou je me een beetje sherry geven?"

HOOFDSTUK IX

Ik had het allemaal niet geweten. Ik had bijvoorbeeld nooit geweten, dat mijn moeder de halfzuster van sir Jonathan was geweest. Het feit, dat ze Gavin heette en uit Cornwall afkomstig was, gecombineerd met mijn blijkbaar zo sterke gelijkenis met Nicholas Gavin, had weliswaar een alarmbelletje in mijn hersens in werking gesteld, maar ik had me werkelijk niet kunnen voorstellen, dat het allemaal zo in elkaar zat. Een van de redenen, waarom ik op sir Jonathans voorstel was ingegaan, had gelegen in nieuwsgierigheid naar de verklaring daarvan.

Andere dingen werden mij nu ook duidelijk: Sir Jonathans half onderdrukte uitroep, toen ik had meegedeeld, zelf artiest te zijn, zijn ijzige opmerkingen over de kunstenaarskolonie in Portrean en zijn vraag, of ik daar wel eens geweest was.

Nu ik er wat verder over kon nadenken, drongen zich nog enkele waarheden aan mij op. Sir Jonathan was dus mijn oom en Nicholas Gavin, een volle neef en Elaine...

„Je weet best, dat sherry niet goed voor je lever is, Harriet," zei sir Jonathan hees.

„Op mijn zevenentachtigste jaar kan ik daar heus zelf wel over oordelen, Jonathan. Bovendien zijn mijn lever en ik al jarenlang intieme kennissen."

Ik kon haar nu door de kamer horen lopen; waarschijnlijk gebruikte ze een stok om op te steunen, want haar slepende voetstappen werden begeleid door korte tikgeluidjes. „Dank je, Elaine; ja, die stoel is uitstekend. Nu kan ik jullie allemaal zien. Waarom kijken jullie eigenlijk zo somber? En Simon is bijna krijtwit. Nu wil ik langzamerhand wel eens weten, wat er nu toch aan de hand is."

(Wordt vervolgd)

Vertrekkende K.L.M.-directeur:

„Verblijf in ANTILLEN twee onvergetelijke jaren"

Optimisme voor de toekomst

Oranjestad. — „Het zullen twee onvergetelijke jaren blijven", vertelde ons de heer Dubourcq, toen wij hem gistermorgen, in gezelschap van de heer Steensma op het vliegveld ontmoetten. De heer Dubourcq doelde hiermede op de twee jaren, dat hij hier werkzaam was als Directeur van het Caraibisch bedrijf van de K.L.M. In verband met de grote verliezen, die het bedrijf opleverde en de vastbeslotenheid van de KLM om desondanks het net, dat de Antillen met de buitenwereld sinds jaar en dag verbindt, te handhaven, moest het bedrijf zich aanpassen, of, zoals het in KLM-kringen werd genoemd, „gestreamlined" worden.

Vruchtbare samenwerking... Lago President Directeur Odis Mingus en KLM-collega Steensma tijdens de ontvangst in Strand.

Dat is uiteraard altijd een wat pijnlijke operatie, maar het gevolg is, dat de verliezen thans beduidend zijn gedrukt en met groter vertrouwen de toekomst kan worden tegemoet gezien.

De heer Steensma vertelde, dat hij zijn werk in dit gebied begonnen is met een rondreis en dus tenminste bij voorbaat weet, welk gebied zijn bedrijf bestrijkt. Bovendien acht de nieuwe directeur het een geruststellend gevoel, te weten, dat hij in nauwe relaties blijft met zijn voorganger, die van Den Haag uit het Westindisch bedrijf kan laten profiteren van zijn ervaring.

Voor mevr. Steensma, geboren De Veer, is het in zekere zin een terugkeer.... haar wieg stond namelijk op de Antillen.

Wat de toekomst betreft, is de KLM optimistisch. In verband met de nog steeds groeiende stroom van toeristen uit de Verenigde Staten en de hotelbouw op de Antillen, zal het verkeer toenemen en zullen volgend jaar de Convairs kunnen worden vervangen door DC-6 toestellen. Alleen de dienst op St Maarten zal dan nog met Convair worden gevlogen.

Op een vraag of de KLM ook deelneemt in het Arubaanse hotel Aruba Caribbean, deelde de KLM-directie mede, dat de KLM altijd geinteresseerd was en nog is in hotelbouw en toeristenverkeersbevordering in het algemeen, maar dat men nimmer officieel benaderd is ten aanzien van Aruba Caribbean. Gemakkelijk heeft de KLM het nimmer gehad; zij beschikt echter over een taai uithoudingsvermogen.

De heer Steensma sprak zijn vertrouwen uit door het gesprek te besluiten met de opmerking, dat sukses verzekerd is, indien de hartelijke samenwerking blijft bestaan tussen KLM-directie en personeel en in het algemeen tussen KLM en Antilliaanse overheid en de vele relaties, met wie het altijd een genoegen was samen te werken.

Orkaanverordening aangenomen

Oranjestad. — Gistermiddag kwam de Eilandsraad van Aruba in openbare vergadering bijeen en werd de verordening betreffende bijzondere maatregelen in geval van orkaan- en ander gevaar zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Bij de algemene beschouwingen werden de bezwaren, die reeds bij de behandeling in de afdelingen naar voren kwamen, herhaald door de heren Werleman en Albert Eman.

De vergadering werd door vier belangstellenden op de publieke tribune bijgewoond. Als bestuursgemachtigden hadden plaats genomen de commissaris van politie en inspecteur van Marion.

Aan het slot van de vergadering vroeg de heer Figaroa inlichtingen over het fotograferen in de Raadszaal. Nu er regelmatig foto's worden gemaakt door een fotograaf van de voorlichtingsdienst, acht hij het juister dat aan alle persfotografen toestemming tot fotograferen wordt gegeven. De voorzitter antwoordde, dat de voorlichtingsdienst op speciaal verzoek van het Bestuurscollege foto's laat maken van de raadsvergaderingen.

Gedeputeerde Petrona naar New York

Oranjestad. — Gedeputeerde Petrona vertrekt woensdag a.s. naar New York voor besprekingen in verband met de uitvoering van het grote waterplan. Een vorig bericht over een dienstreis van de heer Petrona werd door ons enigszins verminkt doorgegeven. Verleden week ging de heer Petrona voor bestuursaangelegenheden naar Curaçao en niet voor het bezichtigen van bouwbedrijf-machines, zals door ons (abusievelijk) werd vermeld. Onze verontschuldiging.

Autodief aan 't werk

Oranjestad. — Uit de auto van onze Arubaanse redacteur werd gisteravond tijdens de receptie in het Strand hotel een tas ontvreemd, waarin een belichtingsmeter en enige rolfilms. Ofschoon de eerlijkheid op Aruba welhaast spreekwoordelijk is, toch weer een nieuw bewijs, dat het nuttig en raadzaam is, de auto af te sluiten.

Komen en gaan . . .

Oranjestad. — Op ons eiland vertoeft met vacantie een reisdeskundige van American Airlines, de heer Joe Wals. De heer Wals zal nog een week op ons eiland blijven....

TERUG van een Europese vacantiereis, welke vier maanden in beslag nam, worden zondag a.s. verwacht de heer en mevrouw P. Wurtz....

ZATERDAG keert uit Nederland terug, de heer Strijland van het drijvend restaurant Bali.

Oranjestad. — Het geschenk van de parochie van Oranjestad, dat ter gelegenheid van het zilveren priesterjubileum aan Pastoor Burgemeester werd aangeboden is thans op ons eiland gearriveerd en is in de Kerk te bezichtigen. Het is een angelus klok, gegoten in Heiligerlee. Waar de Kerk reeds een Maria klok heeft, werd voor deze nieuwe klok de naam „Gabriel" gekozen. Pater de Volk, die ons de klok toonde, en die tijdens de ziekte van Pastoor Burgemeester zijn werkzaamheden waarnam, vertelde ons, dat de klok zondag over een week zal worden ingewijd en daarna zo spoedig mogelijk in de toren wordt opgehangen, waar Gabriel dan de lof van de Maagd van Alto Vista zal bezingen.

De heer STEENSMA maakte kennis met Aruba

Oranjestad. — Dankbaar werd gisteravond van de gelegenheid welke een ontvangst in Strand Hotel daartoe bood, gebruik gemaakt om kennis te maken met de nieuwe directeur van het Caraibisch bedrijf van de KLM, de heer C. Steens en afscheid te nemen van de heer Dubourq, die binnenkort naar Nederland gaat om daar een nieuwe directie functie te aanvaarden.

Onder de talrijke gasten zagen wij de leden van het bestuurscollege, de directeuren van Lago en Eagle, directieleden van scheepvaartkantoren en reisbureaux, leden van het corps consulair, onder wie de Amerikaanse consul, en hoofdambtenaren.

Gastheren en dames waren de generaal agent voor Aruba van de KLM, en Mevrouw Eman, de heer en Mevrouw O. Kuyn, van de afdeling verkoopsbevordering.

De heren Dubourcq en Steensma werden vergezeld door tal van deskundigen, onder wie de heren W. Bochel, Detz en Bos. Het gezelschap logeerde in Strand hotel en heeft gedurende het bezoek aan Aruba bezoeken gebracht aan tal van autoriteiten en instellingen. Zo werden bezoeken afgestoken bij het bestuurscollege en bij de directies van de oliemaatschappijen.

De ontvangst kenmerkte zich door een zeer gastvrije en ongedwongen sfeer. Naast de hartelijkheid van de KLM directeur en droeg in niet geringe mate tot het welslagen van de avond bij de perfecte organisatie van Strand hotel en de rijk beladen en smaakvol versierde tafel, voor welke laatste chef kok van Kinnigen een bijzonder compliment verdient.

Uitbreidingsplan voor werkzaamheden van ARUBAANSE muziekschool

Oranjestad. — Het bestuur van de Arubaanse muziekschool is samen met de nieuwe directeur begonnen met het opstellen van een uitbreidingsplan voor de werkzaamheden van de school.

Overwogen wordt bijvoorbeeld de mogelijkheid een vioolleraar te laten uitkomen en over deze kwestie werd reeds met de sticusa gecorrespondeerd. Het is nu noodzakelijk om een juist beeld te krijgen van de behoefte aan een dergelijke leraar en in verband daarmee word een ieder, die interesse heeft voor vioollessen van een beroepsmusicus verzocht zich in verbinding met de Arubaanse muziekschool te stellen. Slechts indien het zeker is dat er voldoende bestaansmogelijkheden voor een leraar zijn, zal het bestuur overgaan, tot het doen uitkomen van een musicus.

In verband met een tweetal tijdelijke vacatures in het bestuur werd de vice voorziter, de heer H. Steenhuyzen bereid gevonden de functies van secretarisa (die openvalt door het vertrek van de heer C. Etty naar Brazilië en van de heer R. Houtzagers, die met verlof naar Europa ging, voorlopig waar te nemen.

Het bestuur nam met belangstelling kennis van de studie welke directeur Haosselaar maakt tot reorganisatie en uitbreiding van de school. In de buitendistricten is de directeur begonnen met het werk op een andere basis te plaatsen. In de toekomst zal het accent worden verlegen van de individuele lessen naar onderwijs in groepsverband, bijvoorbeeld in zang en op de blokfluit. Hiertoe wordt vooral de medewerking ingeroepen van de schoolhoofden. Op Noord en Paradera hoopt men, dank zij spontane medewerking al op korte termijn te beginnen.

Tenslotte machtigde het Bestuur de directeur om aan enkele leerlingen een z.g. "beurs" voor vrije studie aan de school te verlenen.

Blokfluitlessen op Beatrixschool

Oraniestad. — "Voor belangstellende leerlingen begint volgende week op de openbare Pr. Beatrixschool 'n cursus in het bespelen van de blokfluit. De lessen worden gegeven onder auspicien van de Arubaanse muziekschool, door de heer B. Peyster.

Daily Journal bracht 100 pagina's

Oranjestad. — Het in de Engelse taal verschijnende, Venezolaanse dagblad Daily Journal, dat in beperkte oplaag ook op de Antillen wordt verspreid, kwam gisteren met een editie van honderd pagina's, ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de dagelijkse uitgave. Vroeger was de Daily Journal, onder de naam "Caracas weekly" een weekblad.

Wijziging programma ontvangst Van Speyk

Oranjestad. — Er is een kleine wijziging gekomen in het programma van ontvangst voor opvarenden van H.M. van Speyk. De grote picnic, aangeboden door de Lago gemeenschap wordt niet zondag, maar zaterdagmiddag gehouden. In verband daarmee wordt de tocht voor amateur fotografen, aangeboden door het Zeemanshuis, nu van zaterdag naar zondag verschoven. Intussen werd de van Speyck met slecht weer op Aruba verwelkomd.

Vanmorgen vroeg trokken enkele zware onweersbuien langs ons eiland. Het was drukkend warm en er dreigde regen (omstreeks zes uur in de morgen)

CAREL ETTY naar Brazilië

Oranjestad. — Zaterdag vertrekt de heer C. Etty van de Hollandse Bank Unie naar Brazilië waar hem bij de bank een nieuwe werkkring wacht. De overplaatsing kwam zeer onverwacht en betekent een promotie. De heer Etty zal op Aruba node worden gemist. Door zijn grote, daadwerkelijke belangstelling voor het cultureel leven, vallen er bij zijn vertrek tal van posten in besturen van culturele organisaties open.

De plechtige zaligverklaring van Paus Innocentius XI

De monumentale Sint Pieter in indrukwekkende feesttooi

(VAN EEN MEDEWERKER TE ROME)

Rome. — De Sint Pieter was zondag in zijn indrukwekkende feesttooi gestoken voor de solemnele zaligverklaring van Paus Innocentius XI, die de Kerk bestuurd heeft van 1676—1689. Banen van rood damast bekleedden de pilasters, in de absis en rond de confessio onder de hoge koepel hingen honderden kristallen luchters, terwijl boven het cathedra-altaar tussen een weelde van licht en bloemen het geschilderde tapijt hing met de voorstelling van de nieuwe Zalige. Zowel tijdens de morgen- als de middagplechtigheden was de Vatikaanse Basiliek overvol. In de Tribuna, het deel van de Sint Pieter, dat ligt tussen de absis en het Pausaltaar en dat reeds de grootte van een kathedraal heeft, bevonden zich zestien Kardinalen, zeer vele aartsbisschoppen en bisschoppen, andere kerkelijke en wereldlijke hoogwaardigheidsbekleders als het Pauselijk Hof, het Vatikaans Kapittel, de vorstelijke familie der Odescalchi, het geslacht, waaruit Paus Innocentius XI stamde, de leden van de Ritencongregati en het Korps Diplomatique.

Te tien uur werd onder het gebeier der klokken de breve der zaligverklaring voorgelezen. Terwijl daarop het orgel preludieerde op het TeDeum, vielen de doeken, die de kristallen schrijn met het lichaam van Innocentius XI op het Cathedra-altaar en de afbeelding van de Zalige, hoog in de absis aangebracht, nog aan het oog onttrokken hadden. Op hetzelfde moment werd een voorstelling van Paus Innocentius aan de voorgevel van de Vatikaanse Basiliek onthuld.

Nadat het Te Deum verklonken was, zong Paus Pius XII de oratie van de Zalige. De Paus bevond zich op dat ogenblik te Castel Gandolfo. Zowel de oratie als 's Pausen lofrede op Zijn voorganger werden per radio uitgezonden en niet minder dan vijfenvijftig minuten hoorde men de stem van Pius XII door de luidsprekers tot in de verste uithoeken van de Sint Pieter.

Het was de deken van het H. College, Kardinaal Tisserant, die daarop de plechtige H. Mis aan het cathedra-altaar celebreerde. Reeds te vijf uur werden de poorten van de Sint Pieter gesloten. Een half uur voor het begin der middagplechtigheden was de immense kerk reeds dermate vol, dat een vergroting van het gedrang te gevaarlijk geacht werd. Duizenden personen die gemeend hadden nog wel een plaats te kunnen vinden, moesten met de vele andere duizendtallen, die zich op het Pietersplein bevonden, buiten wachten.

Te half zes precies betrad onder de zilveren tonen van de Paushymne de pauselijke stoet de basiliek. Na het Hof en de Kardinalen, onder wie immer de witte kleding van de Carmelieten-kardinaal Piazza opvalt, volgde de Sedia Gestatoria, waarop de Paus was gezeten. Zijne Heiligheid droeg de rood fluwelen schoudermantel, waarover een brede gouddoorstikte stola. Het duurde ongeveer acht minuten voor de H. Vader de tribuna bereikt had. Daar bewierookte Hij de schrijn, waarin het lichaam van Paus Innocentius lag.

Toen volgde een kort Lof, waaronder de grijze bisschop van Como, mgr Felice Borromini, de drievoudig Eucharistische zegen gaf. Como is de geboorteplaats van Innocentius en de bakermat der Odescalchis. Vervolgens werden de H. Vader de traditionele geschenken aangeboden: een reliekschrijn, een boek over het leven van de nieuwe Zalige, diens afbeelding en — het lijkt bijna een zuidelijk charmante verzachting van de ernst — een groot bloemstuk.

Het zilveren reliquiarium bevat een partikel van het hart van Innocentius, dat bewaard wordt in de kapel van het Odescalchi-paleis te Rome. De houder, werk van een Romeinse edelsmid, is een afbeelding dezer kapel en het diocees Novara, waar Benedetto Odescalchi, de latere Innocentius XI, zes jaar bisschop was, heeft deze de H. Vader ten geschenke gegeven. Tot de handkus werden dan toegelaten de promotor, de postulator en de leden van de rechtbank, waardoor het zaligverklaringsproces werd gevoerd. De aanwezige leden der familie Odescalchi werden aan de Paus voorgesteld.

Voordat de H. Vader in de gure avond terugkeerde naar het Paushuis te Castel Gandolfo, verscheen Hij in het raam van zijn werkkamer in het apostolische paleis en zegende de vele tienduizenden, die zich op het Pietersplein verzameld hadden na afloop der plechtigheden.

Vele pelgrimsgroepen hebben zondag de zaligverklaring bijgewoond. Die uit Como, Novara, Ferrara en Macerata waren zeer groot. Uit het Zwitserse kanton Ticino was ook een afvaardiging. Van bijzondere betekenis was ook een Hongaarse delegatie, waarvan het merendeel der leden buiten hun vaderland leeft, het land, dat bijna drie eeuwen geleden juist door het ijveren van de Zalige Innocentius bevrijd werd van de de religie en kultuur vijandige overheersing der Turken

Aan het hoofd van de talrijke Oostenrijkse pelgrims stonden de nieuwe Weense aartsbisschop mgr König en de minister van onderwijs Drimmel De gemeenten Rome, Como en Macerta waren officieel met hun vaandels vertegenwoordigd.

Het lichaam van Innocentius XI zal binnenkort gelegd worden onder het St Sebastianusaltaar in de St Pieter. Dit bevindt zich tegenover het altaar, waaronder de stoffelijke resten van de H. Pius X rusten. Het Sebastianusaltaar is de laatste maanden verbouwd. Onder de altaartafel, bevindt zich thans een ruimte, die aan de voorzijde afgesloten wordt door een wijd bronzen vlechtwerk. In deze ruimte zal de kristallen wist geplaatst worden, waarin zichtbaar het lichaam van de Zalige ligt opgebaard.

Gelaat en handen zijn bedekt met zilveren maskers. De kostbare pauselijke gewaden en de Vissersring zijn een geschenk van de regerende Paus. Op de glazen schrijn staat: „Ecclesia comensis filio et protectori suo" — de kerk van Como aan haar zoon en beschermer.

Van de 261 Pausen, die elkaar opvolgden op de apostolische stoel van St Petrus zijn er thans acht zalig verklaard: de Italianen Victor II, Eugenius III, Gregorius X, Innocentius V, Benedictus XI en Innocentius XI, alsmede de Fransen Urbanus II en Urbanus V. 78 Pausen worden als Heiligen vereerd. Van dit aantal zijn er 73 uit de eerste negen eeuwen van de Kerk. Van de Pausen uit de overige tien eeuwen werden slechts vijf pontifices in het album der Heiligen opgenomen: Leo X, Gregorius VII, Celestinus V, Pius V en in onze generatie Pius X.

De jeugdige piloot John A. Dreyer — 22 jaar — ontvangt van zijn vader, de veteraan-gezagvoerder Alfred E. Dreyer, die zich op 60-jarige leeftijd, na op de verschillende trajecten van de P.A.A. maar liefst 4.800.000 km te hebben afgelegd, terugtrok uit het vliegerskorps van de P.A.A., waardevolle aanwijzingen. Thans dus ook binnen de vliegerij: het wisselen van de wacht van vader op zoon.

De „Stockholm" en de „Andrea Doria"

Stuurman „Stockholm" al eerder bijna bij botsing betrokken

Italiaanse kapitein met ervaren stuurlieden op de brug

New York. — In het gerechtelijk vooronderzoek te New York naar de oorzaken van de aanvaring tussen de Zweedse „Stockholm" en de Italiaanse „Andrea Doria", hebben opnieuw twee juristen de ondervraging in kruisverhoorstijl van de jeugdige derde stuurman van de „Stockholm", Carstens-Johannsen, die op het tijdstip van de aanvaring op de brug stond, voortgezet. Tijdens dit verhoor heeft hij toegegeven, dat hij de „Kungsholm", een ander Zweeds passagiersschip, bestuurde toen het een jaar geleden bijna in botsing kwam met een schip in de haven van Kopenhagen.

Carstens-Johannsen verklaarde, dat hij inderdaad op de brug van de Kungsholm stond, toen dit schip maar nauwelijks een Duits schip miste op een dag met helder zich in de afgelopen winter. Men trachtte voorts de derde stuurman te laten toegeven, dat hij bij het examen voor het stuurmansdiploma maar nauwelijks geslaagd was in de vakken wiskunde en Engels en dat dit in zijn schooltijd steeds zijn slechte vakken waren geweest. De getuige antwoordde, dat zijn cijfers blijkbaar niet zo slecht geweest waren, anders zou hij in 1953 zijn diploma niet hebben gekregen. De jeugdige Zweed beantwoordde de vragen op krachtige en duidelijke wijze.

Tijdens de verhoren heeft Carstens-Johanssen volgehouden, dat de twee schepen elkaar op de avond van de 25e juli bakboord-bij-bakboord genaderd zijn en dat de Andrea Doria naar links is afgeweken en zo op het pad van de Stockholm kwam.

Kapitein Calamai

Kapitein Calamai van de Andrea Doria verklaarde, dat hij zch op de dag van de aanvaring „in gezelschap van twee zeer goede officieren, de tweede stuurman Curzio Franchinin en de derde stuurman Eugenio Giannini, beiden in het bezit van hun eerste-stuurmansrang" op de brug van de „Andrea Doria" had bevonden en wel vanaf drie uur 's middags tot negen minuten over elf 's avonds, toen de aanvaring geschiedde.

Calamai, die dit zeide in antwoord op vragen van de rechtskundige Eugene Underwood, die optreedt namens de „Italia"-lijn, de rederij van de „Andrea Doria", voegde hieraan toe, dat hijzelf reeds in december 1921 zijn eerste-stuurmansrang had behaald en dat hij vanaf 1936 als gezagvoerder had gevaren, onder meer op de „Saturnia" en de „Costa Grande", twee grote schepen van de transatlantische dient.

Kapitein Calamai verklaarde, dat hij een gedeelte van het logboek van de „Andrea Doria" had weten te redden. doch het deel, waarin de bijzonderheden van de gevoerde navigatie waren vermeld, niet. Het geredde deel van het logboek bevat administratieve gegevens, zoals de bemanningslijst.

In antwoord op andere vragen, verklaarde kapitein Calamai, dat twee dagen na het vertrek van de „Andrea Doria" uit Genua een sloepenrol was gehouden, waarbij onder meer twee bemande reddingsboten waren gevierd. Ook was met de passagiers op het promenadedek een oefening gehouden, om hun duidelijk te maken, hoe zij moesten handelen, indien het schip verlaten zou moeten worden.

Kapitein Calamai legde zijn verklaringen in het Italiaans af, waarna zij door een tolk werden weergegeven.

Schermkampioenschap op de floret voor dames

Willemstad. — Zaterdagavond te 20 uur wordt het floretkampioenschap dames verschermd in de school te Julianadorp. Eerder was gemeld, dat deze wedstrijden op het Kwiekterrein zouden plaatsvinden, doch i.v.m. eventuele regen worden deze wedstrijden thans verschermd in bovengenoemde school. De schermsters en belangstellenden gelieven hiervan goede nota te nemen.

Aan deze wedstrijden zullen slechts 7 dames deelnemen t.w.: Mevr. Boogaert (mariniers), mevr. Groot (Asiento), mevr. Kusters (C.S.C.) mej. Leon (Athos), mevr. Poncia (Athos mej. Statius Muller (Athos) mevr. Vinck (Athos).

De wedstrijden worden dus in één poule verschermd en beloven zeer spannend te worden. De schermsters dienen zich een kwartier vóór de aanvang bij de jurytafel te melden.

Nina Ponomareva voor Londense politierechter

Londen. — Nina Ponomareva, de Russische atlete, die beschuldigd wordt van diefstal van vijf hoedjes uit een warenhuis in Londen en deshalve vervolgd werd, doch zich verschool in de Russische ambassade, is vanmorgen plotseling verschenen voor een Londens politie-rechter. Zij arriveerde voor de politierechter te Marlborough Street en werd naar een kleine kamer achter de zittingszaal begeleid, terwijl de rechter voortging met het afhandelen van enkele andere zaken.

De hoedjes die zij gestolen zou hebben zijn vier kleine hoedjes, ieder versierd met een veertje en een roden wollen hoed.

Toen haar zaak na enige tijd diende voor de rechter werden de deuren van het zaaltje gesloten. Nina ontkende het haar ten laste gelegde.

Hoewel vanmorgen niemand vermoedde, dat Nina Ponomareva vrijwillig voor de rechter zou verschijnen, bleek allengs de belangstelling van het publiek zo groot, dat de rechter de deuren van de rechtszaal liet sluiten om meer publiek te weren. Bij de aanvang van het proces deelde haar raadsman, Griffith-Jones, de rechter mede, dat Nina haar verontschuldiging wilde aanbieden, dat zij op 30 augustus jl. bij de behandeling van haar zaak verstek liet gaan. Pleiter bracht naar voren, dat de verdachte de Engelse taal niet machtig is en onbekend was met de regels der Engelse rechtspleging. Zij was ontsteld van de publiciteit, waarin zij verwikkeld was geworden, en werd gekweld door de hele affaire. Pas nadat zij door Engelse raadslieden was geadviseerd, zag zij in, dat zij zich vrijwillig moest overgeven. De raadsman verzocht de lange duur van haar verstek-gaan niet als verzwarende omstandigheid te laten gelden.

„Dank u", antwoordde rechter Clyde Wilson.

Nina Ponomareva volgde het verloop van het proces met de grootste aandacht. Twee vrouwelijke winkeldetectives verklaarden te hebben gezien, dat verdachte twee geveerde hoedjes tussen een papieren zak, die zij bij zich had, stak en wegwandelde. Nadat nog enkele getuigen waren verhoord, werd de zitting voor het middageten verdaagd.

Poolse pers wil betere betrekking met V.S.

Posen. — In de gehele Poolse pers zijn donderdag artikelen verschenen, waarin gepleit wordt voor het aanknopen van betrekkingen met de Verenigde Staten om zodoende tot beter onderling begrip te komen. De Poolse regering, zo schrijft men, zal Amerikaanse verslaggevers in de gelegenheid stellen de komende verkiezingen in Polen te verslaan. Zij is bereid elk ander voorstel te steunen, dat kan bijdragen tot beter begrip en tot gedachtenwisseling over vraagstukken van wederzijds belang.

—

Karachi. — De eerste minister van Pakistan, Suhrawardy, zal van 18 tot 29 oktober een officieel bezoek aan het communistische China brengen, zulks op uitnodiging van de Chinese eerste minister Tsjou en Lai.

De Basketballwedstrijden

HURACAN—LIGHTNING wie is winnaar?

JONG CURACAO won van SITHOC

Willemstad. — In het JPF sportpark werden gisteravond weer enige wedstrijden van de basketball-competitie gespeeld. De publieke belangstelling was groot. De eerste wedstrijd was tussen de bekende rivalen "HURACAN" en "LIGHTNING" die elkaar geen duimbreed toe gaven en waarbij het spel hoog was. Voor de rust gingen de punten gelijk op en aan beide zijden werden er mooie doelpunten gemaakt. De "guards" aan beide zijden hadden hun handen vol ,maar vooral de vlugge Macharius van Huracan en A. Thijsen van Lighning werden in de gaten gehouden. Lightning wist het voor de rust te brengen tot 27 tegenover Huracan een fors offensief dat geregeld beloond werd met doelpunten. Lightning liet zich niet onbetuigd maar bleef door slecht schieten achter. Het spelpeil werd enorm opgevoerd en tegen het einde stond Huracan met enige punten voor. Dit maakte de wedstrijd nog spannender en aan beide zijden werd de machine op volle toeren gezet. Door een prachtworp van Thijsen was de eindstand gelijk nl. 40.40 maar de "tijd" werd betwijfeld door Huracan, dat protest aantekende. Volgens deze ploeg was het laatste doelpunt van Lightning "over tijd" gemaakt en dus niet geldig. De zaak is in handen der protest. commissie van de bond, die het zo gauw mogelijk zal behandelen.

Topscorer voor Huracan was Macharius met 18, bij Lightning was het Martha met 12.

De wedstrijd tussen Sithoc en Jong Curaçao was matig en tot ieders verbazing had Jong Curaçao door goed spel bij de rust de voorsprong met 18-5. Na de rust ging Sithoc beter aanpakken, maar kon de achterstand niet helemaal inhalen en verloor met 38.39. Sithoc heeft in lang niet zo nonchalant gespeeld. Topscorer bij Jong Curaçao was Labast met 18, bij Sithoc was het Knipa met 12 .

De dertien treden omlaag

Waarschuwingsborden langs de weg naar het alcoholisme

Van een glaasje via de „eye-opener" naar de kelder

Oranjestad. — In de rede, die dr. Robert Turboer onlangs voor leden van de Arubaanse onderwijsbond hield, sprak hij onder meer over de dertien stappen die naar alcoholisme voeren.

Dr. Turfboer zei daarover: Vele wegen leiden naar Rome. Naar het alcoholisme leidt slechts één weg, en wel een die naar omlaag voert en langs een trap van dertien treden gaat. Beneden is de bodem van de put. Er is geen „diepte" meer. Op de bodem komt het einde, ofwel daar begint het geleidelijke herstel.

Sommige mensen zijn vlugger dan anderen. Zij dalen die trap met twee of meer treden tegelijk af. De meeste alcoholisten echter, dat leert de ervaring, gaan stap voor stap omlaag. Langs de trap staan waarschuwingsborden en het is goed de betekenis van die borden te kennen.

De eerste trede is dat men met drinken begint. Gelukkig gaan 93 tot 94% van degenen die voor de gezelligheid nu en dan een glaasje drinken nooit verder.

Zes of zeven procent zet echter de **volgende stap**, die van de „black outs". Dit is geheugenverlies tengevolge van alcoholgebruik. Het is niet het „laveloos" zijn en niet meer weten wat er gebeurt. Het is een zich absoluut niet meer kunnen herinneren, wat er gebeurd is. Met wie men samen was, waar men was, hoe men thuisgekomen is, hoe de auto werd beschadigd, enzovoort. De gemiddelde leeftijd, waarop dit gebeurt is 25 jaar.

De derde stap is die, welke gezet wordt, als de alcohol meer gaat betekenen voor de aspirant alcoholist, dan voor mensen in zijn omgeving. Hij begint sneller te drinken dan anderen. Hij slaat ze „om", hij gaat meer en vaker drinken dan zijn vrienden. Schijnbaar heeft hij meer „nodig". Dit is een gevaarlijk stadium. Wie nu niet teruggaat, heeft een zeer grote kans een echte alcoholist te worden.

De vierde stap kenmerkt zich door een verlies aan controle. Het is een critieke fase, waarbij een feestje, waar men van plan was een of twee borrels te drinken, eindigt met een volkomen dronken te zijn. De gemiddelde alcoholist in deze fase is 27 jaar oud.

In het vijfde stadium begint de alcoholist zichzelf allerlei verontschuldigingen op de mouw te spelden, waarom hij moet drinken. Er is altijd wel een excuus te vinden. Zijn schuldgevoelens beginnen een voorname rol te spelen in het drama. Het stadium van de alibi's. Het slachtoffer is gewoonlijk omstreeks 29 jaar oud.

Op de zesde trede (een jaar later) heeft hij een ochtenddrankje nodig. Zonder een „eye-opener" kan hij het vooruitzicht van de nieuwe dag niet verdragen. Het dagelijks medicijn wordt niet genomen, omdat het zo lekker is...., maar omdat de patiënt het „moet" hebben.

De zevende trede kenmerkt zich door het in afzondering drinken. De alcoholist verkiest een eenzame droomwereld, boven de harde werkelijkheid. Het drinken is een vlucht geworden, weg van de werkelijkheid. De patiënt is ernstig ziek, maar wil het niet weten.

Bij de achtste trede wordt het slachtoffer duidelijk anti-sociaal. Hij wordt nu agressief en destructief tegen anderen, zijn ware en vermeende vijanden. Vrouw, kinderen, vrienden, de baas, de medewerkers, vreemden. allen moeten het ontgelden. Overal wordt wat achter gezocht. Steeds voelt de patiënt zich tekort gedaan. Het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden verdwijnt langzamerhand. Realiseert het slachtoffer zich zijn toestand, dan is er gewoonlijk nog maar een middel om aan dit gevoel van verstotenheid te ontkomen.. de alcohol.

De negende trap is de fase van het dwangmatig drinken. De perioden van totaal oncontroleerbaar, voordurend, blind, hulpeloos drinken komen. Het doel van het drinken is nog slechts: smoordronken te worden. Plichten worden volkomen verzaakt. De patiënt is in de meest letterlijke zin tot alles in staat om zich naar alcohol te verschaffen. Hij steelt, bedriegt, verpandt zijn bezit. Aan het eind van zo'n „lost weekend" is hij een bevend, bleek wrak van een mens. Een die zweert: Dit nooit meer.... tot hij weer van voren af aan begint. Misschien de volgende dag, de volgende week, de volgende maand, of zelfs na zes maanden....

De tiende trede brengt het zelfverwijt, met diepe wrok en spijt. Het enige redmiddel: meer alcohol. Eerst haat hij zichzelf, maar dan haat de patiënt de gehele wereld en alle mensen. Scenes thuis en met anderen worden dagelijks terugkerende ellendige gebeurtenissen. Deze geven hem het idee dat hij een drink MOET hebben om zich weer beter te voelen.

De elfde trede brengt nog grotere ellende. Het is de periode waarin diepgewortelde, naamloze angsten de wereld van de alcoholist gaan vullen. De angsten verlaten hem geen moment meer. Zijn handen trillen. Zijn ogen staren in de verte. Zijn stap is onzeker, zijn zenuwen tot het uiterste gespannen. Hij beeft zo erg, dat hij zelfs een kopje thee niet meer normaal aan de mond kan brengen. Hij moet zich schrap zetten en dan met een snelle beweging het vocht naar binnen gieten. De patiënten voelen zich verlaten en eenzaam. De enige kameraad die blijft is de fles. Hij leert zijn voorraad, die steeds bij de hand moet zijn, verbergen.

De voorlaatste, **twaalfde trede** brengt het stadium, waarin de alcoholist voor het eerst zichzelf wil bekennen, dat hij niet meer de baas is over zijn alcoholgebruik. Mogelijk gebeurt dit in een ziekenhuis.... of in de gevangenis. De bodem is bereikt.

Is de man bereid geholpen te worden, dan kan hij nog worden gered en dit is vooral het stadium dat de organisatie van A.A. vaak zo zegenrijk werk kan verrichten.

Gaat de patiënt door, dan heeft hij nog drie jaren voor de boeg. De alcohol is een langzame moordenaar.

Bij niet aanvaarden van de nieuwverworven wetenschap van eigen schuld wordt de laatste, beslissende trede bereikt. Redding is nog mogelijk. Het enig alternatief is aan de alcohol ten onder te gaan in de meest letterlijke betkenis van het woord.

Fanny Blankers-Koen stopt met wedstrijdsport

22 jaar actief in de atletiek

Fanny Blankers-Koen, Olympisch kampioene op de 100 en 200 meter hardlopen en de 80 meter horden in 1948 te Londen en lid van de zegevierende dames estafetteploeg, heeft op de nieuwe atletiekbaan in Amsterdam-Oost definitief afscheid genomen van de wedstrijdpart. Zij nam deel aan het verspringen, waarop zij als derde eindigde met een sprong 5.36½ meter.

Niet minder dan 22 jaar heeft Fanny Blankers-Koen op de atletiek-velden rondgezworven. Zij heeft als veelzijdige atlete in talrijke nummers uitgeblonken. Behalve vier gouden medailles op de Olympische spelen heeft deze atlete, die de Nederlandse naam in de gehele wereld heeft hoog gehouden, verscheidene Europese kampioenschappen gewonnen. Zij heeft Olympische records, Europese records, wereld- en Nederlandse records op haar naam gehad en sommige van deze records zijn nog in haar bezit. Volgens haar echtgenoot, Jan Blankers, lag het geheim van haar succes in een combinatie van physieke en psychische factoren. Het was haar overtuiging, dat een sportieve ontspanning pas dan een werkelijke ontspanning wordt indien men ernaar streeft dit zo goed mogelijk te doen. Pas dan vond Fanny Blankers-Koen blijheid, vreugde en voldoening in haar atletiek-beoefening. Zij heeft zich veel genoegens ontzegd om een doel te bereiken, maar als het doel was bereikt gaf dat haar een diepe voldoening. Voor haar houding en optreden in Nederland en ver buiten de grenzen en de daaruit voortvloeiende goodwill voor ons land heeft Koningin Juliana in 1949 haar onderscheiden met het ridderschap in de orde van Oranje Nassau. Meer dan 50 keer is Fanny Blankers-Koen kampioene van Nederland geweest, op de 100 meter, 200 meter, hoogspringen, verspringen, de 80 meter horden, kogelstoten en de vijfkamp.

Een droom van een voetbalwedstrijd

Anonieme brief bevatte „document"

Oranjestad. — Niet iedere anonieme brief is waardeloos De heer O. Davelaar van de firma Neme, bekend voetballiefhebber, ontving een anonieme brief, over een "gedroomde" wedstrijd. De "Stars" van de gedroomde wedstrijd, blijken veteranen uit een grijs verleden te zijn. "Die tijd komt niet weer", schrijft de anonieme afzender.

Bij het briefje was een pamflet uit het jaar 1939 gevoegd en dat pamfletje is interessant.

Het kondigt n.l. de voetbalwedstrijd van 12 augustus 1939 aan tussen de rivalen Aruba Juniors en R.C.A. De opstelling toen: R.C.A. doel: V. E. Henriquez, achter H. van Dinter en Jossy Quant, Midden R. Barros, G. E. Rosario en Ant. Morales,. Voor: S. Tromp, C. Becker, M. Loefstop, N. Pimenta en A. Chirino.

Aruba Juniors stond als volgt opgesteld: doel Franken, achter Pietersz en Martinez, Midden Franken, Fingal en Amaya, Voor: Odor, Lacle, Fingal, Franken en Schotborgh.

Reserves waren voor R.C.A. Fr. Maduro, P. Martes en D. Tromp, en voor Aruba Juniors Fingal, Sneek en Albus

Scheidsrechter M. Brink.

De toegangsprijzen waren billijk: Tribune f. 0,50 en staanplaatsen gratis.

Het was een "droom van een wedstrijd, die tijd keert niet weer" en dat kunnen we dan met de onbekende briefschrijver wel eens zijn. Intussen bracht het briefje een aardig souvenir, waarover ook onze lezers nog eens zullen willen (en mogen) nadomen....

—

Moskou. — Radio-Moskou meldt, dat een Moskouse fabriek de eerste scooter heeft vervaardigd, een tweetakt met een maximum snelheid van 90 km Ook in verscheidene andere fabrieken wordt de produktie van dit voor de Sovjet-Unie nieuwe vervoermiddel ter hand genomen. Er zal ook een halfton transportscooter worden gemaakt.

—

Hollandia. — Dezer dagen is in de omgeving van Fakfak (Nederlands Nieuw-Guinea) een prauw met zeventien Indonesische opvarenden aangekomen; zij verklaarden te zijn gevlucht uit een plaatsje op de Aroe-eilanden met de bedoeling asiel te verzoeken.

Zij zijn door de politie aangehouden en overgebracht naar Fakfak voor nader verhoor.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	817 3/4
Unilever cert. v. aand.	405 1/8
Philips aandelen	286 1/4
Philips pref.	166 1/8
AKU aandelen	249 1/8
Ned. Scheepv. Unie aand.	170 1/4
KNSM aandelen	n.g.
KPM aandelen	162
Ned. Handel Mij cert.	187
Nat. Handelsbank aand.	113 1/4
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	98 1/8
Amsterdam Rubber aand.	75 1/8
Ver. Deli Mijen	[illegible] 1/8
Aniem Nat. Bezit	n.g.
3% dallar obl. Ned. '47	95 1/8
3% Nederl. '47 (obl.)	91
Holland-Am. Lijn aand.	197 1/8
Walvisvaart aand.	72 1/8
Amsterdamse Bank aand.	234
Holl. Bank Unie cert.	233 1/8
Billiton 2e rubriek	240
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij.	155
Borsumij aand.	87 1/8
Lindeteves aand.	178
Royal Dutch Am. S. in $ 75.25	bieden
Rott. Bank aand.	200 1/4
Curaçaose Handel Mij.	198
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit.	325

De internationale fondsen waren lichtelijk verdeeld, Unielever was fractioneel beter door de onofficiele geruchten over de uitkering van een interimdividend. De activiteit was gering. Scheepvaart en Kultuur-ondernemingen bleven vrijwel onveranderd. De guldensbeleggingen zetten de betere stemming van de laatste dagen voort.

Petroleum 293.98
Industrie 165.41.
Scheepvaart 177.09
Banken 135.12
Ind. fondsen 105.15
Algemeen 216.52.

New Yorkse Beurs

New York. — De omzet op de NY-effectenbeurs nam gisteren toe bij een betere stemming en rond het middaguur hadden fractionele stijgingen de overhand. In de namiddag bleef de stemming vast bij een kalme handel onder leiding van staal- en vliegtuigfondsen. Winstnemingen deden tegen het slot een deel van de stijgingen verloren gaan en de markt sloot onregelmatig.

Aantal verhandelde fondsen 1118; hoger 538; lager 329; onveranderd 251. Aandelenomzet 1.760.000; obligatieomzet $ 3.620.000.

Amer. Tel and Tel	167 7/8
Anaconda Comp.	79 3/4
Bethlehem Steel	167 3/8
Dupont de Nemours	199 1/4
Gen. Electric	59 7/8
Gen. Motors	47 7/8
Intern. Tel and Tel	31 7/8
Kon. Petr. Mij	107 1/2
Shell Oil	81 1/2
Standard Oil of N. Y.	55 3/8
U.S. Steel	68 1/2
Canadian Pacific	34 1/4
Intern. Nickel	106